

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒/๒๔๘๔ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันพฤหัสบดีที่ ๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๔

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ วันนี้มีสมาชิก
มาประชุม ๑๐๕ คน เป็นองค์ประชุม
แล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ข้าพ
เจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ทราบเรื่องหนึ่ง คือ
ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากท่าน นายกรัฐ
มนตรี ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ.
๒๔๘๔ มีความว่า เนื่องจากนายพลโท
พระยาพลพลพยุหเสนา สมาชิกสภาผู้
แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ ได้ลาอุปสม
บทในพระพุทธศาสนา และสภาผู้แทน
ราษฎรได้อนุญาตแล้ว นายพลโท พระ
ยาพลพลพยุหเสนา จึงได้ขาดจากสมา
ชิกภาพ บัดนี้ นายพลโท พระยาพล
พลพยุหเสนา ได้ลาสิกขาแล้ว จอมพล
หลวงพิบูลสงคราม จึงได้แจ้งมาว่า สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒
ได้เลือกตั้ง นายพลโท พระยาพล
พลพยุหเสนา เป็น สมาชิก ประเภทที่ ๒

ต่อไป ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราช
บัญญัติการเลือกตั้ง พุทธศักราช
๒๔๗๕ ซึ่งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ในระหว่างเวลาที่ใช้
บทเฉพาะกาลในรัฐธรรมนูญ พุทธศั
กราช ๒๔๗๕ ตั้งสำเนาที่ได้แนบมาเพื่อ
ทราบแล้ว ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าขอเชิญ
เจ้าคุณพล ฯ ทำการปฏิญาณต่อไป

นายพลโท พระยาพลพล
พยุหเสนา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ประเภทที่ ๒ : ข้าพเจ้า นายพลโท
พระยาพลพลพยุหเสนา ขอปฏิญาณ
ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่าจะรักษา
ไว้และปฏิบัติตาม ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ทุกประการ

ประธานสภา ฯ : ในวาระต่อ
ไป ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากท่าน นาย
รัฐมนตรีฉบับหนึ่ง ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน

มีความว่า ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี กับตั้งและแต่งตั้งรัฐมนตรีขึ้นเพื่อบริหารราชการแผ่นดินตามประกาศลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑ นั้น บัดนี้ เพื่อให้เป็นการเหมาะสมแก่ราชการยิ่งขึ้น จึงได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้แต่งตั้ง หลวงวิจิตรวาทการ รัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นต้นไป จึงแจ้งมาให้สภาทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาฯ : ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยมีหลักการขอตั้งงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ เป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๒๖๐,

๓๐๑,๖๓๒ บาท ประกอบด้วย ก. รายจ่ายประจำไม่เกิน ๑๖๕,๕๕๖,๗๔๒ บาท จ่ายจากรายได้ประจำ ๑๖๕,๕๕๖,๘๘๓ บาท ข. รายจ่ายพิเศษไม่เกิน ๙๕,๗๐๕,๘๘๐ บาท จ่ายจากเงินคงคลังหรือจากเงินกู้ หรือจากจ่ายได้พิเศษอื่น ๆ

ในการที่รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณมาเช่นนี้ก็ด้วยอาศัยเหตุผลดังที่ปรากฏอยู่ในบันทึก ซึ่งได้แจกมายังท่านสมาชิกทั้งหลายแล้ว ข้อที่ควรจะคำนึงในขั้นแรกก็คือว่า งบประมาณเป็นได้ตั้งขึ้นมา นั้นนับว่าเป็นรายจ่ายค่อนข้างสูงซึ่งไม่เคยได้กระทำกันมาก่อน ปัญหาที่ควรจะต้องคำนึงอีกก็คือว่า เราจะหารายได้อันใดมาใช้จ่ายให้พอเพียงกับรายได้ที่ตั้งไว้ในข้อนี้ ข้าพเจ้าขอชี้แจงเป็นเรื่องราวไป คือ เฉพาะในเรื่องรายจ่ายประจำที่ได้ตั้งไว้เป็นจำนวน ๑๖๕ ล้านบาทเศษนั้น ก็ด้วยมีความหวังที่จะเอารายได้ประจำมาใช้จ่าย ในเรื่องรายจ่ายประจำนั้นได้กำหนดไว้ว่า ตามปกติในปี ๒๔๘๕ ก็จะมีรายได้ประจำเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า ๑๖๕ ล้านบาท ก็ยังขาดเงินอยู่อีกประมาณ ๔ ล้านบาทเศษ

ที่เงิน ๔ ล้านบาทเศษนี้จะไปหา
 มาได้จากในทีใด ทางรัฐบาลก็เห็นว่า
 ถ้าหากว่าเราได้กวัดข้น ปรับปรุงวิธีการ
 บางอย่างอันเกี่ยวแก่ภาษีอากร ซึ่งไม่
 ใช้หมายความว่า จะไปเพิ่มภาษีอากร
 และได้ปรับปรุง อุตสาหกรรม ของรัฐ-
 บาลบางอย่าง ก็มีช่องทางและมีหวัง
 ว่า ในปลายปีงบประมาณสำหรับปี
 ๒๔๘๕ ก็จะขึ้นสู่ตัวเลข ๑๖๕ ล้าน
 กับ ๗๔๒ บาทได้ และถ้าหากว่าเหตุ
 การณ์เป็นอยู่ดังเช่นปกติในทุกวันนี้แล้ว
 ข้าพเจ้าก็ได้ชี้แจง กับ บรรดาหนังสือ
 พิมพ์ที่ได้ไปพบที่กระทรวงการคลังหน
 หนึ่งแล้วว่า ยังไม่มีความประสงค์ที่จะ
 เพิ่มภาษีโดยทางตรงแต่อย่างใดเลย และ
 เงินช่วยการประถมศึกษาซึ่งได้เคยเสนอ
 มายังสภาผู้แทนราษฎร และท่านสมาชิก
 สภาได้ขอ ร้องให้ข้าพเจ้าได้ระงับและ
 ยับยั้งในเรื่องนั้นไว้ก่อน ข้าพเจ้าก็
 คงจะระงับหรือยับยั้งอยู่ต่อไป นี้ก็กล่าว
 ในขณะที่สถานการณ์ยังเป็นเช่นนี้อยู่ ก็
 หมายความว่ายังไม่ต้อง รบกวานในเรื่อง
 ภาษีอากร จาก ราษฎรใน ทางตรง ที่
 สำหรับเงินรายจ่ายพิเศษ ซึ่งเป็นจำนวน
 เงิน ๔๔ ล้านบาท นั้นก็นับว่าเป็น

จำนวนที่มากมาย เพราะเหตุว่าเงินคง
 คลังตามบัญชีที่จะแสดงให้เห็นได้ในครึ่ง
 สุกท้ายก็มีไม่พอถึงจำนวน ๔๔ ล้าน
 บาท แต่ว่าเงินรายจ่ายพิเศษนี้มีรายการ
 อันสำคัญก็คือ เงินป้องกันราชอาณาจักร
 ซึ่งนอกจากงบประมาณประจำที่
 ได้ตั้งไว้ให้แก่กระทรวง กลา โหม แล้ว
 เรายังได้กันเงินไว้อีกก่อนหนึ่งไว้เป็น
 เงินสำรองเพื่อจะแก้เหตุฉุกเฉิน ๖๑
 ล้านบาท เงินจำนวนที่ได้กันไว้นี้ ถ้า
 หากว่าเหตุการณ์ยังเป็นอยู่ตามปกติ ไม่
 มีเหตุฉุกเฉิน เงินจำนวนนี้ก็คงจ่ายไป
 ไม่กี่ล้านบาทนัก เงินที่จะจ่ายเป็นส่วน
 มากก็จะจ่ายในกรณีฉุกเฉิน ที่ถ้าหาก
 ว่าเกิดเหตุฉุกเฉินขึ้น จะทำอย่างไร จะ
 จ่ายจากเงินคงคลังก็คงไม่พอ ในเรื่อง
 นี้ข้าพเจ้าก็อาจจะกล่าวได้ว่า เมื่อเรามี
 เหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นแล้วเราก็ต้องใช้วิถี
 ทางทุก ประการใน การที่จะให้ได้เงินมา
 พอแก่การใช้จ่าย เพราะข้าพเจ้าย่อมรู้
 สึกเป็นอย่างดีว่า ท่านผู้แทนราษฎรทั้ง
 หลายและราษฎรทั้งหลายซึ่งเป็นคนไทย
 นั้นก็พร้อมแล้วที่จะเสียสละเมื่อเป็นเช่น
 นั้น เมื่อเรามีเหตุฉุกเฉินขึ้น เมื่อพวก
 เราทั้งหลายได้ยอมเสียสละกัน ก็เข้าใจ

ว่าเงินที่จะใช้จ่ายในการป้องกันราชอาณาจักรที่ได้กำหนดไว้ ๖๑ ล้านบาทนั้น ก็มีทางที่พอจะหาได้ เหลือจากที่ใช้จ่ายในการป้องกันราชอาณาจักรก็เป็นจำนวนเงิน ๓๐ ล้านบาทเศษนั้น เราก็จะมีเงินคงคลังเหลือพอที่จะนำมาใช้จ่ายได้ นี่เป็นหลักการใหญ่ ๆ

ในการที่เราจะได้เงินงบประมาณรายจ่ายประจำและรายจ่ายพิเศษ มากมีทางดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ส่วนรายการปลีกย่อยอื่น ๆ ที่ว่า รายการใดใช้จ่ายอย่างใดบ้างนั้น ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้ใดมีความสงสัย ข้าพเจ้าก็จะได้อธิบายให้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงนั้น ๆ เป็นผู้ชี้แจงให้ท่านทราบ หวังว่าท่านสมาชิกคงจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาด้วยดี เหมือนดังที่ได้เคยช่วยเหลือมาแล้วในปีก่อน ๆ

นายพิ่ง ศรีจันทร์ (อุตรดิตถ์): ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณโดยมีรายรับและรายจ่ายใกล้เคียงกันเป็นจำนวนเงินประมาณ ๑๖๕ ล้านบาทเศษนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกพอใจที่ได้ทำงบประมาณของประเทศชาติขึ้นอย่างน่ายินดี ถ้าหากว่าเราได้เพิ่มงบประมาณขึ้นเช่นนี้สักหลาย ๆ ปีต่อไป

ข้างหน้าแล้ว บ้านเมืองเราก็จะเจริญขึ้นไม่น้อย แต่ข้าพเจ้ายังมีข้อข้องใจอยู่บ้างเล็กน้อย น้อย ๆ

ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้แถลงเมื่อก่อนว่า รายได้ที่จะหรือที่ได้คะเนว่าจะได้มีถึง ๑๖๕ ล้านบาทแน่ใจหรือว่า จะได้โดยไม่เก็บภาษีอากรจากราษฎรโดยตรงและรายได้อื่น ๆ อีก ๔ ล้านบาทเศษที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่า จะกวัดขั้นในการภาษีอากรควรจะได้ถึงล้านบาทนั้น ที่นี้ ถ้าสมมติว่า ไม่ได้ เพราะว่า การที่คิดว่าจะได้นั้นเป็นของที่ไม่แน่นอน อาจจะได้ก็ได้ อาจจะไม่ก็ได้ก็ได้ ที่นี้ ถ้าหากสมมติว่าไม่ได้ จะมีทางหาเงินมาจากไหนที่จะเอามาใช้จ่ายให้สมกับที่จะต้องใช้ ท่านรัฐมนตรีแถลงว่า ถึงอย่างไรก็จะไม่ขึ้นภาษีโดยตรงกับราษฎร ที่ท่านแถลงเช่นนั้นหมายความว่า จะเก็บภาษีทางอ้อมหรือ ภาษีทางตรงท่านรับรอง แต่ก็อาจจะหันไปทางอ้อมก็ได้ ท่านจะหันไปทางอ้อมอย่างนั้นหรือ ขอโปรดแถลงข้อนอกข้อหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ปรากฏตามงบประมาณการประถมศึกษาว่า มีเงินเพิ่ม

กัน ข้าพเจ้าอยากจะถามว่าเงินเดือนที่
เพิ่มเพิ่มให้แก่ข้าราชการที่รับราชการเวลา
นี้หรือว่าจะเพิ่มให้แก่ใคร เหตุที่ข้าพเจ้า
ขอเรียนถามนี้ก็มีความเกี่ยวกับเรื่องเงิน
เดือน ผู้น้อยตลอดจนกำนันผู้ใหญ่บ้าน
เวลานี้มีเงินเดือนน้อยเหลือเกิน เงิน
เดือน ๕ บาทเท่านั้นผู้ใหญ่บ้านบาทเดียว
ขอให้กิดดู งานของกำนันผู้ใหญ่บ้าน
เหลือที่จะทนทาน วัวหาย ควายหาย ก็
ผู้ใหญ่บ้าน ผัวเมียทะเลาะกันก็ผู้ใหญ่
บ้าน น้ำไม่เข้านาก็ผู้ใหญ่บ้าน งานเดิน
งานสอบสวนงานติดต่อกับรัฐบาล อะไร
ก็ผู้ใหญ่บ้านคนเราจะมีชีวิตอยู่ได้ก็ด้วย
การทำกิน การที่จะทำงานให้รัฐบาลตัว
เป็นเกลียว โดยไม่ได้รับอะไรตอบแทน
แล้วจะให้กระทำงาน การที่ย่อมไม่ได้
และคนจะอยู่ได้อย่างไร เมื่อไม่มีคนดี
แล้ว เราไม่ได้คนดีเป็นเจ้าหน้าที่แล้ว
ความสงบเรียบร้อยภายในที่รัฐบาลแถลง
นโยบายไว้ว่าจะพยายามรักษา จะรักษา
ได้อย่างไร ก็รักษาไม่ได้ เพราะไม่มีคนดี
ทำงาน ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีเจ้า
หน้าที่ได้โปรดชี้แจงว่า เงินเดือนที่เพิ่ม
ขึ้นนี้ เพิ่มประเภทไหน จบแล้ว

๑๕

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ปัญหาข้อแรกที่ท่านสมาชิกขอร้องใจว่า
เงินนั้นจะมีทางใดทางไหน ในเรื่อง
ขอขแจงบประมาณนั้นเป็นงบประมาณ
คือประมาณกัน จะให้รู้แน่หรือ
ไม่แน่ประการใดนั้น ก็ยากที่จะพูดลง
ไปได้ การที่คำนวณงบประมาณมานั้น
ก็อาศัยเทียบเคียงกับสถิติและสถิติที่มี
ช่องทางที่สื่อให้เห็นว่าจะเป็นไปได้เช่น
นั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าเงินรายได้สำหรับ
ปี พ.ศ. ๒๔๘๔ คือในปีนี้ เติมเรา
ได้ตั้งงบประมาณไว้ว่า จะมีรายได้รวม
ทั้งรายจ่ายพิเศษ ประมาณ ๑๓๗ ล้าน
บาท แต่บัดนี้ เมื่อได้รวบรวมตัวเลข
เมื่อสิ้นเดือนตุลาคม เมื่อสิ้นเดือนที่แล้ว
มา ปรากฏว่ามีเงินรายได้ประมาณ ๑๓๔
ล้านบาท แล้วยังอยู่อีก ๒ เดือนจึงจะถึง
สิ้นปี ขอเสนอให้ทราบว่าเป็นเฉลี่ยใน
เดือนหนึ่ง ๆ เรามีรายได้ประมาณ ๑๓
ล้านบาทเศษ เมื่อเป็นเช่นนั้นจนถึง
สิ้นปี ๒๔๘๔ รายได้ของเราจะเป็นประมาณ
๑๖๑ ล้านบาทเศษ ในจำนวน ๑๖๑
ล้านบาทเศษนั้น นอกจากนั้นแล้วยังมีราย

ข้าพเจ้าและก็ได้คิดกันว่า มีทางเดียวเท่านั้น เราได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเงินช่วยการประถมศึกษา ท่านท่านสมาชิกก็บอกว่าขอให้รอไว้ก่อน ข้าพเจ้าจึงได้ถอนไป เรื่องเป็นอย่างนี้ เงินเดือนครูประจำบาลจึงไม่พอ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ส่งสก็มมาให้ข้าพเจ้าพิจารณา และถ้าหากว่าไม่มีอุปสรรคอันใด ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง ในเรื่องสก็มนี้ คือ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้พยายามที่จะช่วยมาตรฐานของเงินเดือนครูประจำบาล แต่มาตรฐานนั้นบางที่เราจะต้องเทียบกันอีกเล็กน้อยว่า ครูสำเร็จชั้นประถมจะให้เท่าไร ครูสำเร็จม. ๑ จะให้เท่าไร แต่นั้นเป็นเรื่องปลีกย่อย แต่ขอให้ทราบทางรัฐบาลและโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้เห็นอกเห็นใจครูประจำบาลเป็นอย่างดีทีเดียว และถ้าหากว่ามีข้อเดือดร้อนประการใดก็ยินดีที่จะช่วยเหลือส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษานี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคงจะได้ชี้แจงให้ท่านทราบ และถ้าหากเกี่ยวข้องกับมหาดไทยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็คงจะได้ชี้แจงให้ทราบ

๑๗

พล.ร.ท.หลวงสินธุสงครามชัย
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : สำหรับงบประมาณเกี่ยวกับการประถมศึกษา นั้น ที่จริงตัวเลขในสก็มสูง แต่ที่จริงไม่มากถึงเท่านั้น แต่ก็เป็น การพอเพียงที่จะขยายการประถมศึกษาต่อไป คือในจำนวนมีเงินผูกพันอยู่บ้าง ในการนั้นเราคิดว่าในปีหนึ่งจะขยายองค์การปีละ ๒ แสนคนเป็นอย่างน้อย ครูและโรงเรียนก็ต้องเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ เช่น ใน พ.ศ. ๒๕๐๓ นี้ เราจะต้องเพิ่มครูประมาณ ๕ พันคน ส่วนโรงเรียนก็ตามแต่สถานที่ที่มีอยู่แล้ว ถ้าไม่พอก็ขยายเพิ่มเติมขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม เกี่ยวกับฐานะของครูประจำบาลแล้ว เราไม่ได้ละทิ้ง ได้พยายามช่วยขยายอยู่เสมอมา ดังท่านจะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ข้าพเจ้าได้มารับหน้าที่ตำแหน่งงานนี้ แต่ก่อนนี้ได้พบครูประจำบาลได้เงินเดือน ๒ บาท ๓ บาท ๔ บาท เราก็ได้ทำการช่วยขยายมาเรื่อย ๆ จนบัดนี้ก็ได้พยายามที่จะไม่ให้มีเงินเดือนเพียง ๘ บาท ให้มีอย่างน้อยก็ ๑๐ บาท แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะได้ตั้งอัตรา

ไว้เช่นนั้นแล้วก็ตาม แต่รัฐบาลก็กำลังพยายามที่จะปรับปรุงกิจการนั้นให้ดีขึ้น ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้กล่าวมาแล้วเมื่อก่อน เวลานั้น รัฐบาลกำลังพิจารณาอยู่ว่าจะเขียนมาตรฐานครุประชาบาลขึ้นไป แต่อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าขอเรียนว่า การขึ้นเงินเดือนครุประชาบาลนั้น ผิดกับข้าราชการอื่น ๆ เป็นส่วนมาก เพราะเงินสำหรับขึ้นเงินเดือนให้กับครุประชาบาลนั้นเขาให้กันกลางปี อย่างปีที่แล้ว ข้าพเจ้าจำได้ว่า ไม่ต่ำกว่า ๒ แสนบาท ปีหน้าก็คงจะเป็นลักษณะอย่างเดียวกัน คือในจำนวน ๖ คนบ้าง ๕ คนบ้าง ๗ คนบ้างเราให้ขึ้นได้เพียง ๑ คน หรือส่งเงินไปให้จังหวัดปรับปรุง ซึ่งในการนี้ก็ได้จัดการทำมาแล้ว ๒ ครั้ง และในปีหน้าก็ได้ทำไปแล้ว ทงนี้เพื่อเป็นการผ่อนเบาไปบ้าง ในขณะที่เรากำลังทำการปรับปรุงมาตรฐานใหม่

นายเตียง ศิริขันธ์ (สกลนคร):
ก่อนอื่น ข้าพเจ้าอยากจะเรียนต่อสภาด้วยว่า ในการพิจารณางบประมาณประจำปีของเรา นั้น สมาชิกเคยตั้งข้อสังเกตเป็นรายข้อ ในการที่จะได้พิจารณางบ

ประมาณในปีต่อไป ข้าพเจ้าจำได้ที่ว่า เมื่อพิจารณางบประมาณประจำปี ๒๕๕๔ นั้นเราได้พิจารณากันในเรื่องว่า งบประมาณรายได้และรายจ่ายเข้าสู่ศูนย์กลางหรือไม่และได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในสภาเหมือนกัน มาบัดนี้ ในการพิจารณางบประมาณประจำปี ๒๕๕๕ นี้ ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าควรจะได้พูดถึงเรื่อง พ.ศ. ๒๕๕๔ สักเล็กน้อยคือว่า การทำงบประมาณที่เราทำกันอยู่แล้ว ๆ มา นั้น เราถือหลักดุลยภาพ คือรายได้และรายจ่ายเข้าสู่ศูนย์กลาง ถ้าพิจารณาตามพระราชบัญญัติ งบประมาณที่เสนอมา นั้น ถ้าตัวเลขโดยตรงไปตรงมาแล้ว จะเห็นว่ารายรับและรายจ่ายเข้าสู่ศูนย์กลาง แต่ถ้าพิจารณาให้ถี่ถ้วนแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่างบประมาณรายไตรายจ่ายหาได้เข้าสู่ศูนย์กลางดังที่ปรากฏแต่เพียงผิวเผินไม่ เพราะว่างบประมาณรายจ่ายนั้น ข้าพเจ้าคิดว่ามีสูงกว่ารายได้เป็นอันมาก แต่เนื่องจากวิธีทำงบประมาณซึ่งทำแล้ว เสนอเข้าสู่สภา นั้นได้ยกเองงบประมาณที่ควรจะเป็นรายจ่ายประจำปีไปแอบไว้ที่รายจ่ายพิเศษเสียหลายรายการ ข้าพเจ้าขอให้ข้อนี้เป็นข้อสังเกตสำหรับการทำงบประมาณในปีต่อไปด้วย ถ้าหากว่า

ข้อนี้ไม่เป็นที่สมประสงค์ดังที่ข้าพเจ้า
 อภิปรายมาแล้วในปีนี้ ก็ขอให้ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ได้พิจารณาดู
 รายจ่ายพิเศษซึ่งตั้งไว้มีหลายรายการที่
 ข้าพเจ้าเห็นว่า รายการเหล่านั้นหาเข้า
 ลักษณะที่จะเป็นรายจ่ายพิเศษไม่ ถ้า
 หากว่าถือว่าเป็นรายจ่ายพิเศษเป็นเงิน
 จ่ายลงทุน รายจ่ายบางรายการไม่ควร
 จะตั้งไว้ในรายจ่ายพิเศษ เป็นต้นว่า
 ทุนปรับปรุงที่ราชพัสดุ เงินส่งเสริม
 อุตสาหกรรม อะไรเช่นนั้น อย่างในข้อ
 ๘ ทุนปรับปรุง ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย
 ที่จะตั้งงบประมาณไว้ แต่ไม่ชอบที่จะ
 มาตั้งไว้ในรายจ่ายพิเศษหรืออย่างเช่น
 เงินอุดหนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ก็
 ควรจะไปตั้งไว้ใน รายการกรมพาณิชย์
 เมื่อมาตั้งรายจ่ายไว้ในรายจ่ายพิเศษ
 เช่นนั้นก็เป็นการที่ไม่ทราบรายจ่าย
 ประจำอันแน่นอน คือหมายความว่า
 ถ้ารายได้ไม่เข้าสู่คลังกัน ก็เอาไปใส่
 ไว้เสียในรายจ่ายพิเศษ วิธีการเช่นนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการที่ยังไม่เหมาะ
 สมที่จะตั้งงบประมาณของประเทศให้เข้า
 สู่คลังภาค เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอกราบ
 เรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ

คลังและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 อื่น ๆ ว่าข้าพเจ้าขอตั้งข้อสงสัยไว้ ๓ ข้อ
 ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

ถ้าท่านได้พิจารณารายการจ่าย
 ประจำกรมและกระทรวงต่าง ๆ แล้ว
 ท่านจะเห็นว่าในงบประมาณปี ๒๔๘๕
 นั้น กระทรวงที่ได้เงินมากที่สุดก็คือ
 กระทรวงกลาโหม และที่ ๒ ก็คือกระทรวง
 ศึกษาธิการ ถ้าหากว่างบประมาณ
 แผ่นดินเป็นโครงการที่จะทำงานในปี
 ๒๔๘๕ นี้แล้ว ก็กล่าวได้ว่า งบประมาณ
 ที่จะทำขึ้นหรือเพิ่มเติมเป็นอย่างไร
 มากนั้น ก็คือกระทรวงกลาโหมเป็นที่ ๑
 กระทรวงศึกษาธิการเป็นที่ ๒ สำหรับ
 กระทรวงกลาโหมนั้น ข้าพเจ้าไม่ติดใจ
 เพราะจะต้องทำงานอันยุ่งยากและยิ่งใน
 เวลานั้นเป็นเวลาของโลกเข้า อยู่ในภาวะ
 สงครามก็ยิ่งต้องทำงานอันยุ่งยากมาก
 ขึ้น และสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ
 ที่ตั้งเงินงบประมาณไว้เป็นที่ ๒ นั้นก็
 เห็นด้วย เพราะเป็นระยะที่เรากำลังจะ
 เร่งการศึกษา แต่ถ้าเราจะพิจารณาดูให้ดี
 แล้วก็จะสงสัย และความสงสัยนี้จะเด่น
 ชัดขึ้น ถ้าหากว่าข้าพเจ้ายกข้อความ
 บางอย่างขึ้นกล่าว คือเงินที่ว่าการกระทรวง

ศึกษาธิการได้เพิ่มขึ้นถึง ๓ ล้านเศษ
 นั้นหาได้เป็นดังนั้นไม่ ถ้าสมมติว่า
 จำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นตามตัวเลขของ
 กระทรวงศึกษาธิการได้ขยายงานถึง ๓
 ล้านเศษนั้น ก็ไม่น่าจะสงสัยอะไร
 แต่ความจริงกระทรวงศึกษาธิการจะไม่
 ขยายงานเฉพาะการประถมศึกษาถึง ๓
 ล้านบาทเลย ความจริงข้าพเจ้าคิดว่า
 เงิน ๓ ล้านบาทนั้นไม่ใช่เงินที่จะเอาไป
 ขยายงานประจำปี ๒๔๘๕ แต่ตั้งไว้
 ใช้หนี้กระทรวงการคลัง ซึ่งกระทรวง
 ศึกษาธิการไปยืมมาทดลองจ่าย เนื่อง
 จากยังไม่ได้เก็บเงิน การช่วย ประถม
 ศึกษาตามประมวลรัษฎากร จึงได้ยืม
 เงินมาใช้จ่ายก่อน เมื่อเก็บเงินไม่ได้
 ครบตามที่ยืมมาจึงจำเป็น จะต้องตั้งไว้
 ใช้หนี้จ่ายเงินคืนไปยังกระทรวงการคลัง
 ตามที่ได้ยืมมา เงินที่เพิ่มขึ้น ๓ ล้าน
 บาทนี้ซึ่งท่านสมาชิกได้สนับสนุน ใน
 เรื่องการศึกษา ขอให้รัฐบาลเอาใจใส่
 ในการประถมศึกษา โดยเพิ่มเงินให้
 มากขึ้นจนกระทั่งจะหนักขึ้นอีก คือหมาย
 ความว่า เงินเพิ่มเฉพาะกระทรวงศึกษา
 ธิการ ๔ ล้านและโดยเฉพาะประเภท
 ประถมศึกษาอีก ๓ ล้านนั้นก็เพิ่ม แต่

ไม่ได้เพิ่มเท่าตัวเลขที่กะไว้ แต่เพิ่ม
 นิดเดียว ข้าพเจ้าไม่ได้ตัวเลขมาว่า
 จะต้องใช้เงินกำลังกี่มากน้อย แต่ข้าพ
 เจ้าคิดว่ามากกว่าครึ่ง ที่ตั้งเพิ่มนี้ข้าพเจ้า
 ว่าในราว ๒ ล้าน แต่ข้าพเจ้าไม่ได้
 ตัวเลขแน่นอน จึงเป็นข้อที่น่าสังเกต
 ว่า กระทรวงศึกษาธิการจะได้ก้าวหน้า
 เป็นที่ ๒ รองจากกระทรวงกลาโหม
 หาเป็นอย่างที่ท่านทราบไม่ แต่อาจจะ
 เป็นที่ ๔ ที่ ๕ หรือที่ ๖ ซึ่งข้าพเจ้า
 ไม่ทราบชัด นี่เป็นข้อที่เราหวังว่าจะ
 ได้ปรับปรุงในการก้าวหน้าของกระทรวง
 ศึกษาธิการ แต่ก็หาได้เป็นไปตาม
 ความตั้งใจไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
 เรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
 ศึกษาธิการอีกครั้งหนึ่งว่า เงินที่ตั้งมา
 นี้ ตั้งไว้ใช้หนี้กระทรวงศึกษาธิการ
 ประมาณสักเท่าไร และเงินที่เพิ่มขึ้น
 สำหรับขยายงาน การศึกษา หรือ ประถม
 ศึกษาทั้งหมดเท่าไร อีกข้อหนึ่งที่ข้าพ
 เจ้าอยากจะเรียนก็คือ กระทรวงกลาโหม
 นั้นเราได้ตั้งงบประมาณเพิ่มขึ้นมาก
 ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถาม ถ้าหากว่าไม่
 เป็นที่สงวนไว้เป็นความลับแล้ว ทาง
 ราชการจะได้ขยายหน่วยราชการออกไป

ยังทางจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งได้เคยขอที่ดิน
จากราษฎรว่า จะทำการขยายออกไป
เมื่อไร

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ข้าพเจ้าขอรวบรวมตอบประเด็นที่สำคัญ
ส่วนประเด็นที่ว่าเหตุใดจึงนำเงินไปตั้ง
จ่ายไว้ในที่นั้นที่นั่น ความจริงก็เป็น
การจ่ายเงินด้วยกันทั้งนั้น และถ้าหาก
ว่าจะว่ากันไปเหตุผล ก็มีด้วยกันทั้งนั้น
และที่ว่าเหตุใดจึงได้ตั้งจ่ายไว้ในรายจ่าย
พิเศษก็ไปว่ากันในชั้นกรรมาธิการซึ่งจะ
ชี้แจงให้ทราบได้โดยชัดเจน

สำหรับในเรื่องเงินประถมศึกษา
หาได้เป็นไปตามที่ท่าน สมาชิกอภิปราย
มาแล้วไม่ หมายความว่าเงินก้อนนั้น
จริง ๆ ส่วนการใช้หนี้กระทรวง
การคลังนั้นมีอยู่ ๒ ล้าน ๔ แสนบาท
และนี้ก็ได้ออกไว้ในงบประมาณเพิ่มเติม
ไม่ใช่ตั้งในงบประมาณประจำปี ซึ่งได้
แจกแก่ท่านสมาชิกทั้งหลายแล้ว ก็
หมายความว่าในปี ๒๔๘๔ นั้น กระทรวง
ศึกษาธิการ ได้ขอเบิกล่วงหน้า
ไปเกินกว่างบประมาณ ๒ ล้าน ๔ แสนบาท

เพื่อเอาไปขยายงานและเนื่องจากพระ-
ราชบัญญัติเงินช่วยการ ประถมศึกษา
ตั้งที่กล่าวมาแล้ว ก็จำเป็นจะต้องทำงบ
ประมาณเพิ่มเติมใหม่ แต่ที่ตั้งในปี
๒๔๘๕ ใหม่เป็นการขยายงานจริงๆ

พล.ต. พระยาอมรวิสัยสรเดช
(ลำปาง) : - ร่างพระราชบัญญัติงบ
ประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๔๘๕ นี้
ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว รู้สึกว่าร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้ามีเหตุฉุกเฉิน
คับขันเกิดขึ้น ก็เป็นงบประมาณที่จะ
ต้านทานความฉุกเฉินคับขัน เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าสงสัยในรายจ่ายว่า เงิน
การจรรที่จ่ายทุกกระทรวงก็ดี เงิน
ก่อสร้างซ่อมแซมสถานที่ราชการก็ดี
เงินบำรุงในเขตเทศบาล แม้จะเป็นเงิน
บำรุงท้องที่ในเขตเทศบาลก็ดี การ
ก่อสร้างสิ่งที่สวยงามหรูหราเพื่อความสุข
ไม่เกี่ยวแก่การก่อสร้างเพื่อประโยชน์
ทางยุทธศาสตร์ หรือเพื่อประโยชน์กับ
การขนส่งสินค้า เช่น การคมนาคม
เป็นต้น เหล่านี้ที่เรา รู้สึกว่าอาจจะมีเหตุ
คับขันในวันข้างหน้าเงิน การจรรที่เงิน
ก่อสร้างสถานที่ราชการก็ดี และเงิน

บำรุงท้องที่ในเขตเทศบาล บำรุงความ
สุข ความสวยงามเหล่านี้ สำหรับ
ในปี^{นี้} เราน่าจะงตการก่อสร้างไว้
สักครึ่งหนึ่งเพื่อรวบรวมเงิน^{นี้}ไว้เมื่อมี
เหตุฉุกเฉิน^{นี้} เราจะได้ต่อต้านด้วย
เงินก้อน^{นี้} จะได้หรือไม่

หลวงประดิษฐมนูญธรรม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
การก่อสร้างมีหลายชนิด ถ้าการก่อสร้าง
ที่ยังเกี่ยวค้างอยู่เราจะทำคาราคา^{ซึ่ง}ไม่
ได้ ต้องอนุมัติให้สร้างต่อไปจนเสร็จ
สำหรับการก่อสร้างใหม่นั้นมีอยู่ด้วยกัน
หลายเรื่อง และถ้าท่านสมาชิก^{ซึ่ง}ข้องใจ
ในรายการใหม่^{นี้}รายการไหน ก็ขอได้
โปรดแจ้งให้กรมการทราบ จะได้
พิจารณาให้ และจะได้อีก^{ว่า}กันเป็น
เรื่องๆ ไป

พระยาวิฑูรธรรมพิเนตุ (อุทัย
ธานี) : งบประมาณฉบับ^{นี้}เรียกได้ว่า
เป็นประวัติการของเมืองไทย เพราะ
เหตุว่ามีรายได้รวม ๓ ร้อยล้านบาท
ซึ่งสินค้าออกของเมืองไทยยังไม่ถึง
๓ ร้อยล้านบาทสักที รวมทั้งไม่หัก
สินค้าเข้าเข้ามาด้วย เพราะฉะนั้นจึงเป็น

เรื่องที่เป็นห่วง จึงอยาก จะขอเรียน
วิงวอนท่านรัฐมนตรีและเสนอในข้อต่อ
ไป^{นี้} และอีกอย่างหนึ่งเมื่อพิจารณา^{ที่}
ตามทรัพย์สินสมบัติของเมืองไทย พิจารณา^{ที่}
ตามสินค้าเข้าสินค้าออกก็^{ที่} จะเห็นได้ว่า
ถ้าคิดตามตัวเลข เราได้กำไรในราวปี
ละ ๕๐ ล้านบาท แต่ขอทราบเรียนว่า ^{ซึ่ง}
ท่านรัฐมนตรีของชาติและราษฎร คงจะ
ได้ทราบแล้วว่า กำไร ๕๐ - ๖๐ ล้านบาท
นั้น ไม่ได้อยู่ในมือ ไม่ได้อยู่ในกระเป๋า
ของคนไทย แต่อยู่ในกระเป๋าของชาว
ต่างประเทศทั้งหมด และเงินจำนวน
นั้นก็ไม่ได้อยู่ในเมืองไทย แต่ไหล
ออกไปนอกประเทศหมด เมื่อเช่น^{นี้}
เราจะได้เงินที่ไหนมาช่วยชาวเมืองไทย
เมื่อยามฉุกเฉิน และที่ท่านรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการคลัง ได้พิจารณาเทียบ
เอารายได้^{นี้}กับ^{นี้} เก็บภาษีได้ปลายปี
อาจจะถึง ๑๖๐ ล้านบาท^{นี้} ขอ
ประทานทราบเรียนว่า ถ้าท่านได้
พิจารณา^{ที่}ที่^{นี้}แล้วกับ^{นี้}แล้ว เมื่อฐานะ
ของบ้านเมืองไทยทุกคนจะต้องเสียภาษี
ให้รัฐบาล จะผิดกันหรือไม่ คือ^{ที่}แล้ว
เรายอมทราบกันดีว่า ราษฎรทำนาได้ดี

กว่าปีหมื่นมาก ปีนั้นทำนาได้ลาเหลือเกิน
เป็นประโยชน์ได้น้อย สินค้าที่จะออก
เป็นล้าเป็นสนัที่จะนำเงินมาสู่ประเทศ-
ชาติ ก็คือข้าวไม่ใช่อย่างอื่น เมื่อข้าว
จะได้ผลน้อยอย่างนั้น แล้วกะงบประมาณ
เทียบเท่ากับปีที่แล้วมา ซึ่งเป็นปีที่อุดม
สมบูรณ์กว่าเช่นนั้น ก็น่าจะผิดพลาดไป
ได้ เพราะฉะนั้นก็น่าจะหวังว่าราษฎรจะ
เดือดร้อน และเมื่อต้องจ่ายไว้แล้วก็จ่าย
ไปจริง ๆ แต่เมื่อถึงเวลารับ รับไม่ได้
ถึงจำนวนที่ได้จ่ายไปจริง ๆ แล้ว หรือ
ไม่ได้รับเท่าที่ตกลงงบประมาณไว้แล้ว ก็
จะต้องคิดขยับขยายเก็บภาษีอากร มาก
ขึ้นกว่าที่ตกลงไว้เดี๋ยวนี้ ถึงเดี๋ยวนี้อย่างที่
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้กล่าวมาแล้ว
เมื่อก่อนว่าแต่เพียงเท่านั้นเท่านั้น ทั้ง ๆ
ที่ตามเหตุผลหรือตามรายจ่ายของปีที่
อุดมสมบูรณ์อย่างนั้นแล้วยังเกินกว่าราย
รับถึงหลายสิบล้านบาทแล้ว จึงขอท่าน
รัฐมนตรีได้โปรดดำริในข้อนี้ ราษฎรคง
จะเป็นห่วงมาก ซึ่งข้าพเจ้าคนหนึ่งละที่
เป็นห่วงในเรื่องนี้ จริงอยู่ รัฐบาล
ได้ตกลงงบประมาณนั้นมาเกี่ยวกับเมื่อมีเหตุ
ฉุกเฉินก็จริง แต่ขอให้รัฐบาลได้โปรด

พิจารณาถึงสภาพของบุคคลที่จะเสียภาษี
อากร ถึงแม้ว่าจะเก็บภาษีไม่ใช่โดยตรง
ก็จริง แต่ผลที่สุดราษฎรนั่นเองจะต้อง
เสีย ได้รับความผิดเคือง เช่นอย่าง
เวลานี้ท่านก็จะปฏิเสธไม่ได้ เป็นความ
จริงว่า ราษฎรได้ซื้อสิ่งของแพงกว่า
เมื่อแต่ก่อนมาก เมื่อเสียส่วยคือรัชชูป
การนั้น ซื้อข้าวของยังไม่แพงถึงเวลานี้
ถ้าหากท่านจะบอกว่าเวลานี้ขายข้าวได้
ราคาดีกว่าเมื่อก่อน ก็ขอกราบเรียนว่า
ข้าวได้ราคาดีจริง ๆ นั้น ไม่ใช่ชาวนา
ได้รับ ชาวนาได้รับผลน้อยเต็มที เพราะ
เหตุว่าไปอยู่ในมือของคนกลาง ไป
อยู่ในมือของคนที่ทำการค้าขายแทบทั้ง
นั้น เพราะเหตุอะไร เพราะเหตุว่าบางที
ข้าวยังไม่ทันเข้ามาถึงในเมือง อยู่เพียง
กลางทางก็ขายหมดเสียแล้ว และเวลา
ขายหมดแล้ว ความร่ำรวยก็กลับไปอยู่
เสียที่พ่อค้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอ
ความกรุณาท่านได้เห็นใจราษฎรในข้อ
นี้สักหน่อยว่า ในการเก็บภาษีอากรทำ
บัญชีงบประมาณสูงเช่นนั้น แล้วผลที่สุด
จะไปเก็บภาษี ผลที่ได้รับก็คือว่า เมื่อ
เก็บภาษียิ่งแรงเท่าไรทั้งสินค้าเข้าและ

๒๔

สินค้าออกผลที่สุดก็จะไหลบ่าไปถึง
ชานามากเพียงนั้น ดังนั้น อย่างนี้กว่า
ฉันเก็บภาษีชนส่งสินค้าเข้าต่างหาก
ฉันเก็บภาษีชนส่งสินค้าออกต่างหาก
แต่กันนั้นแหละ ผลที่จะได้รับก็ไปอยู่ที่
ชานา งบประมาณได้ทำความสบใจให้
แก่ข้าพเจ้าอย่างมากที่สุด ก็คือในเรื่อง
การบำรุงประเทศ ซึ่งข้าพเจ้าพอใจมา
นานแล้วที่จะบำรุงประเทศของเราให้
แข็งแรงยิ่งขึ้น และข้าพเจ้าอยากจะให้
ได้งบประมาณอย่างนั้นเมื่อ ๓-๔ ปีก่อน
ตัวข้าไป และหวังว่างบประมาณนี้
ทางรัฐบาลคงได้ใช้จ่ายทำให้สมรรถภาพ
การป้องกันประเทศชาติเราเข้มแข็งยิ่ง
ขึ้น อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้หนึ่ง
ได้กล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็น พ้องด้วย
เหลือเกินว่า เวลานั้นเป็นเวลาสำคัญ
อย่างยิ่ง ชีวิตจิตใจ ความเป็นเอกราช
ของเราได้เข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ด้วย และ
เป็นเวลาสำคัญอย่างยิ่งสำหรับงานที่จะ
แสดงฝีมือลายมือ แสดงความรู้ความ
สามารถเช่นนั้น และราษฎรทุกคนตลอด
จนกระทั่งสมาชิกทุกคน คง จะ เห็น ด้วย

การบำรุงทหาร บำรุงเกษตร แต่ที่ว่า
ถ้าบำรุงแต่กระทรวงกลาโหมแล้ว
ราษฎรจะเดือดร้อน คือเงินไม่เพียงพอ
ความจำเป็นของกระทรวงกลาโหมมีจริงๆ
ทุกคนปฏิเสธไม่ได้ แต่ที่ว่าความจำเป็น
ของทุกกระทรวงทบวงกรมอื่นๆ เห็น
จะน้อยหรือเกือบไม่มีเลย อย่างเช่นท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ ได้กล่าวมาแล้วว่า
ค่าก่อสร้าง ค่าซ่อมแซม ถึง ๕ ล้านบาท
อย่างนั้นเป็นต้น ขอได้โปรดอย่าแข่ง
กับกระทรวงกลาโหมเลย ขอให้ตัด
เถอะ ตัดสัก ๓-๔ ล้านบาทก็ได้
และข้อผูกพันก็เหมือนกัน ถ้าข้อผูกพัน
พอที่จะปลีกได้ว่าเวลานจำเป็นไหม ถ้า
หากว่าพอจะปลีกได้ก็ควรจะปลีก จะก่อ
สร้างไปทำไม เวลานั้นทำแต่ในสิ่งที่
จำเป็นแท้ๆ ส่วนในเรื่องการบำรุงนั้น
ข้าพเจ้ายังรู้สึกอยู่เช่นนี้ว่า ถ้าหากว่า
เมืองไทยบำรุงสิ่งที่จำเป็นแท้ๆ แล้ว
ข้าพเจ้าอาจจะกล่าวได้ว่า ใน ๒๐ ปีที่
ล่วงแล้วมา เมืองไทยไม่ได้หาวิธีอะไร
เป็นล่ำเป็นสัน ในการหาราย ได้ยิ่งกว่า
การทำงาน จะมีเพียงเริ่มอย่างอื่นบ้างก็
เพียงเล็กน้อย แต่ที่สำคัญที่สุดจะต้องอยู่

ที่ชานา จริงอยู่ ชานาหารายได้ได้
เพียงเล็กน้อย แต่ก็เพราะตัวนี่เองที่
เป็นกระดูกสันหลัง เนื่องจากตัวนี่เอง
ที่ได้ภาษีเข้าและขาออก และเป็นทุน
หมุนเวียนอยู่ และขอทราบเรียนว่า ที่
พูดเช่นนั้นก็เพราะรู้สึกว่าการทำ
การทำนานั้นมีงบประมาณน้อยเหลือเกิน
กรมชลประทาน ได้เงินบำรุงเกือบจะว่า
เท่ากับปีที่แล้วมาเท่านั้นเอง และปล่อย
นาให้เป็นไปตามบุญตามกรรม ปีก่อน
เริ่มทำนากันก็ตั้งแต่เดือน ๖ หรือเดือน
พฤษภาคม แต่ปีนี้กว่าจะได้ทำนากันก็
ถึงเดือนตุลาคมเสียแล้ว ซึ่งล่าช้ามาหลาย
เดือน เพราะเหตุอะไร เพราะเหตุว่า
การชลประทานของเราไม่เพียงพอ อ่อน
แอเต็มที่ รัฐบาลไม่ได้สนับสนุนเลย
การทำนานั้น ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว
ว่าเป็นกระดูกสันหลังและเป็นรายได้ของ
เมืองไทย นี้ถ้ารัฐบาลได้โปรดพิจารณา
ดู ความจำเป็นของกระทรวงทบวงกรม
แห่งอื่น ลู่อามาใช้จ่ายในเรื่องการบำรุง
นา บำรุงการทดน้ำ การชลประทาน
ไม่ได้ ข้าพเจ้าได้เคยไปตามเจ้าหน้าที่
การชลประทาน เขาบอกว่าทั้งเมืองไทย

๒๕
มีเรือสูบน้ำอยู่ ๗-๘ ลำเท่านั้น และมี
สูบน้ำไม่กี่สาย แต่เรามีจำนวนนับโกฏิไร่
แล้วจะไปเพียงพอได้อย่างไร และอีก
อย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าเงินที่ขายข้าว
ได้ในราคาสูงนั้น ก็ไม่ได้ตกอยู่กับคน
ไทย กลับไปตกอยู่กับชาวต่างประเทศ
เพราะฉะนั้นที่รัฐบาลทำเวลานี้ก็คือให้
ราษฎรมีทุนทำนา ถ้าราษฎรไม่มีทุน
ราษฎรจน เมื่อจนก็ต้องรับขายข้าว เมื่อ
ราษฎรมีทุนแล้วราษฎรจะได้ไม่ต้องรับ
ขายข้าวเร็ว การกระทำเช่นนั้นก็ได้แก่การ
สหกรณ์ แต่เวลานี้รัฐบาลช่วยให้มีการ
สหกรณ์เพื่อช่วยทุนในการทำนายน้อยเต็ม
ที่ คล้ายๆ กับขยายพอเป็นพิธี เพราะ
ฉะนั้นขอให้รัฐบาลลดความจำเป็นอย่าง
อื่นๆ ในการสร้างสิ่งสวย ๆ งาม ๆ นั้น
มาช่วยชานาให้แข็งแรง และเงินที่นำ
มาช่วยในการสหกรณ์ของชานานั้นก็ไม่
เสียสูญหายไปไหน และจะเป็นการช่วย
บำรุงฐานะของชานาได้จริงๆ ภายหลัง
ต่อไปรัฐบาลจะเรียกเก็บภาษีสัก ๕๐๐
ล้านก็ได้ เพราะราษฎรมีกำลังทรัพย์จะ
เสียให้ได้แล้ว และกำลังของราษฎรก็
ได้แก่กำลังของประเทศไทยนั่นเอง แต่

เดี๋ยวนี้ราษฎรจนก็เป็นกำลัมากหน่อย ราษฎรจะต้องเดือดร้อน และอีกอย่างหนึ่ง ที่รัฐบาลตั้งรายจ่ายพิเศษ ไว้ถึงเกือบ ๑๐๐ ล้านบาทนั้นก็ไม่ได้แสดงว่าได้จากเงินกงคลัง เงินกงคลังมีสักเท่าไรก็ไม่ทราบ และในเวลาฉุกเฉิน จะใช้เงินตั้งเกือบ ๑๐๐ ล้าน ซึ่งยังไม่เคยมีในประวัติการที่แล้ว ๆ มา เงินกงคลังมีประมาณ ๖๐-๗๐ ล้านเท่านั้น แต่จะต้องจ่ายถึง ๙๐ ล้าน เช่นนี้รัฐบาลบอกว่า ถ้าไม่พอแล้วจะเอาจากเงินรายได้พิเศษอื่น ๆ ถ้ารัฐบาลจะกรุณาเข้มแข็งให้ทราบสักหน่อยว่า ถ้าไม่พอจะเอาเงินมาจากไหน จะทำโดยวิธีอย่างไร และจะทำความเดือดร้อนให้หรือไม่ และถ้าหากว่า กรุณาให้สักเงินสักหน่อย ก็จะเป็นพระคุณ เป็นประโยชน์แก่สภานานี้ และแก่ราษฎรโดยทั่วไปด้วย

วิธีการที่จะบำรุงนั้น นอกจากบำรุงการทหาร บำรุงนา คือการชลประทานหรือสหกรณ์แล้ว ข้าพเจ้าเกรงอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้กล่าวมาแล้ว เมื่อก่อนว่า กำนันผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเวลานี้

ได้รับการอุปการณ้อยเหลือเกิน ขอรัฐบาลได้หาทางช่วยเหลือพวกเหล่านี้บ้าง จะเป็นทางใดก็ดี ก็จะเป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง ขอให้คิดดู ท่านจะหาข้าราชการที่ไหนได้ในโลกที่มีเงินเดือน เดือนละ ๑ บาท หายากเต็มที และว่าถึงงานของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็เป็นงานที่สำคัญอยู่ การจับโจรผู้ร้าย ถ้าหากว่าไม่ได้ความช่วยเหลือของกำนันผู้ใหญ่บ้าน กำนันผู้ใหญ่บ้านไม่เป็นหัวแรง ก็ยากที่จะทำได้ แต่เงินเดือนบาทเดียว น้อยเต็มที และในเรื่อง ครู ประชาบาลก็เหมือนกัน ขอได้โปรดบำรุงด้วย เพราะเหตุว่าครูเป็นแม่พิมพ์ของราษฎร แต่เงินเดือนต่ำเหลือเกิน ๘ บาท และท่านรัฐมนตรีบอกว่า ก็ยากอยู่ที่จะหาคนที่มีความรู้สูง กว่านั้น ขอกราบเรียนว่า มีผมไปภารโรงทั่ว ไปเงินเดือนถึง ๒๐ บาท ส่วนครู ซึ่งเป็นแม่พิมพ์ กลับมีเงินเดือน ๘ บาท ต่ำกว่าภารโรงเสียอีก ขอให้ท่านได้โปรดในเรื่องเงินเดือนครูประชาบาลด้วย ตามที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนข้อสงสัยมานี้ ขอรัฐบาลได้พิจารณาให้ความแจ่มแจ้งในสิ่งที่ความจำเป็นในขณะ

นี้ ไม่มีเลย อย่าให้ข้าพเจ้ากราบเรียน
มากไปเลย จะเป็นรายละเอียดเกินไป
เป็นต้น ในเรื่องการก่อสร้างและเรื่อง
รายจ่ายพิเศษ ซึ่ง นอกเหนือ ไปจากการ
ทหาร ข้าพเจ้าอาจจะพูดได้ว่า ตัดเสีย
เรื่องหนึ่งก็ได้ ความจำเป็นอาจจะไม่มี
นอกจากนี้ยังมีอีกหลายประการ ขอได้
โปรดท่างบประมาณนี้ให้น้อยลงไป และ
ขอให้คิดว่า ราษฎร ทำข้าว ใต้น้อยเต็มที
สินค้าออกจะไม่มีพอ และโอนเงินบาง
อย่างที่ไม่จำเป็นมาช่วยชาวนาจริง ๆ มา
ช่วยการชลประทาน ช่วยการสหกรณ์
ช่วยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน บำรุงการปราบ
ปรามโจรผู้ร้าย ให้ราษฎร นอน ตาหลับ
และถ้าช่วยครูประชาบาลด้วยได้ก็จะเป็น
พระคุณ เพราะฉะนั้นจึงขอประทานร้อง
เรียนให้ท่านรัฐบาลได้โปรดพิจารณาใน
ข้อนี้ จะเป็นพระคุณแก่ราษฎรมาก

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ข้าพเจ้า ขอช้แจง ย้อนปลายขึ้นไปหาต้น
คือจะจับประเด็นตั้งแต่ท่านผู้แทนราษฎร
ขอให้ตัดงบ ประมาณ พิเศษ ลงครึ่งหนึ่ง
นอกจาก งบประมาณ บัองกัน พระ ราช

อาณาจักร ถ้าจะทำตามนั้นแล้วก็จะไป
โดนชลประทานเข้า เพราะชลประทาน
มีงบประมาณตั้งอยู่ในนี้ตั้ง ๔ ล้านบาท
ถ้าตัดงบ ประมาณ ออกแล้ว กรมชล
ประทานก็กลับจะได้น้อยลงไปอีก เพราะ
ฉะนั้นขออย่าได้แนะนำ ในข้อที่จะ ให้ทำ
เช่นนั้นเลย

ทิน ย้อน ไปถึงเรื่องเงินเดือน
กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครูประชาบาล นี้ก็
เช่นเดียวกันอีก ความจริงรัฐบาลเห็น
พียงกับที่ท่านว่า ครูประชาบาลนั้นได้
แกลงมาแล้วในตอนต้นว่าได้ทำอย่างไร
ส่วนกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น เหตุที่ให้เงิน
เดือนนี้ท่านก็คงจะจำได้ว่า เดิมไม่มีเงิน
เดือน แต่หากว่าให้เก็บอย่างโน้นบ้าง
อย่างนี้บ้าง แต่ต่อมาให้เลิกเก็บค่านาผล
ประโยชน์ ของกำนันก็ลดน้อยลงไป แต่มี
ผลประโยชน์เงินช่วยบำรุงท้องที่มาแทน
ซึ่งเดิมไม่มีด้วยซ้ำไป ทิน ในเรื่องที่ท่าน
วิตกถึงงบประมาณและวิตก ไปในทางที่
ว่า ข้าวปีนี้ได้น้อยกว่าปีที่แล้วมา ข้อนี้
ขอ ช้แจง ให้ทราบ ว่า เหตุใดจึง ได้ตัดไว้
๑ ๖๕ ล้านบาท และมีช่องทางที่จะได้
อย่างไรนั้น ได้หาตัวเลขให้ท่านสมาชิก

ดูแล้วในตอนต้น สำหรับในเรื่องข่าว
ความจริงรัฐบาลก็ได้เป็นห่วงอยู่เหมือน
กัน ความจริงในเรื่องข่าวนี้ได้ตรวจดู
แล้ว เห็นว่าในปี ๒๔๘๔ ดำเนินตาม
แบบคอนเซอร์เวทีฟเป็นอย่างมาก ต่อมา
ในปี ๒๔๘๕ เราประมาณว่าข่าวจะ
ออกประมาณ ๒๒ ล้านบาท คือ เนื่อง
จากเราได้มีความวิตกอยู่แล้ว จึงได้คิ
งประมาณในทางที่น้อย ไม่ใช่ในทาง
มาก จึงเป็นจำนวน ๒๒ ล้านบาท ไม่
ใช่ ๒๖ ล้านบาท ส่วนในเรื่องที่ท่าน
สงสัย เรื่องเงินคงคลังนั้น ได้มีประกาศ
อยู่ในหนังสือราชกิจจานุเบกษาทุกเดือน
แล้ว และนอกจากนั้นก็มีในหนังสือข่าว
กระทรวงการคลัง ซึ่งได้แจกแก่ท่าน
สมาชิกอยู่เสมอแล้วเหมือนกัน แต่เมื่อ
ท่านสมาชิกต้องการจะทราบแล้ว ก็
จะบอกได้ว่า เงินคงคลังเวลานี้มีประมาณ
๖๐ ล้านบาทเศษ แต่ว่าสำหรับที่เรา
จะต้องใช้จ่ายไปจริง ๆ ก็ประมาณ ๓๐
ล้านเศษ ส่วนอีกประมาณ ๓๐ ล้าน
บาทนั้นก็เก็บเอาไว้เป็นสำรอง เมื่อเป็น
เช่นนี้จะเห็นได้แล้วว่า เรามีทางที่จะ
ไปได้อย่างไร และได้กล่าวแล้วว่า เมื่อ

ถึงคราวฉุกเฉินแล้ว เราก็จะต้องมีการ
เสียสละกัน เมื่อถึงคราวฉุกเฉินแล้ว เรา
จะมาเถียงกันว่า นั้นเป็นภาษีทางตรง
นั้นเป็นภาษีทางอ้อมนั้น ข้าพเจ้าจะไม่
ยอมฟัง ก็เมื่อชีวิตเลือดเนื้อเรายังยอม
เสียสละกันได้ ทำไมทรัพย์สินสมบัติเพียง
เล็กน้อยเราจะเสียไม่ได้ แต่การเก็บภาษี
ทางอ้อมซึ่งเราจะกระทำเมื่อถึงคราวฉุกเฉิน
นั้นเป็นแต่เพียงส่วนน้อย เราไม่ทำ
ถึงกับจะต้องริบเอาทรัพย์สินสมบัติเสียด้วย
ซ้ำ นี้เป็นแต่เพียง การเสียสละเล็ก ๆ
น้อยๆ เท่านั้น เชื่อว่าคงจะเห็นใจ และ
ในเรื่องข้อผูกพันนั้นก็อีกอย่างหนึ่ง
ท่านว่า ข้อผูกพันนั้นบางที่เรา อาจจะ
หลบหนีเสียก็ได้ ข้อรัฐบาลทำไม่ได้
เพราะเหตุว่าสิ่งที่เราได้ผูกพันไว้ เราก็
จำเป็นจะต้องปฏิบัติตาม เงินผูกพัน
เช่นในเรื่องเบี้ยบ้านานู เราตกลงไว้ว่า
เราจะให้เขา เราก็ต้องให้เขา หรือเงิน
ค่าส่วนแบ่งต่อไม้ ฯลฯ เมื่อมีข้อผูกพัน
เราก็ควรจะต้องกระทำตาม ถ้าหากว่าเรา
ไม่ปฏิบัติตามเขาก็จะหาว่ารัฐบาลเราสับ
ปลับ เป็นการเสื่อมเสียชื่อเสียงแก่รัฐบาล
และนอกจากนั้น สำหรับเงินกู้ อะไร

เหล่านี้ ไม่เป็นการเสื่อมเสียแก่รัฐบาล
เท่านั้น ชื่อเสียงของประเทศชาติของเรา
ก็จะต้องเสียไปด้วย ข้าพเจ้าไม่สมัครใจ
ที่จะทำเช่นนั้นเลย

นายพัน สุพรรณสาร (พระ
นครศรีอยุธยา) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟัง
และประกอบด้วยได้งบประมาณแล้วก็
แลเห็นได้ว่า งบประมาณในปีใหม่นี้ได้
เพิ่มขึ้นอย่างมาก ข้าพเจ้าขอขอบคุณ
รัฐบาลที่ได้พยายามวางระเบียบและกิจ
การในเรื่องการเก็บเงินจนสามารถได้
สถิติมาตั้งงบประมาณเพิ่มขึ้นอย่างน่าพึง
พอใจ ในข้อนี้สภาฯ น่าจะชมเชยรัฐบาล
แต่ปัญหาที่มีอยู่ว่า เมื่อเงินที่รัฐบาลหามา
ได้โดยมากแล้วจะเอาไปใช้บำรุงอะไรนั้น
ซึ่งในปีนี้ได้ตรวจงบประมาณแล้ว
เผชิญความเห็นของข้าพเจ้า ไม่ตรงกับ
ความเห็นของรัฐบาล ข้าพเจ้ามีความ
เห็นว่าจะบำรุงประเทศในช่วงระยะ
เวลาปีหนึ่ง ๆ ตามวิธีการงบประมาณนั้น
เราอาจจะแบ่งเป็นส่วนสำคัญ ๆ ได้
ราว ๆ สัก ๓ ประการ คือ

๑. การบำรุงการทหาร

๒. การบำรุงการศึกษา และ

๓. การบำรุงการเศรษฐกิจของ
บ้านเมือง

ส่วนในเรื่องการบำรุงการทหาร
นั้น ในปีนี้ ตั้งรายจ่ายพิเศษและรายจ่าย
ประจำซึ่งมีจำนวนถึง ๑๐๒ ล้านนั้น ก็
เป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง ส่วนในเรื่องการ
บำรุงการศึกษานั้น เท่าที่ได้มีสมาชิกตั้ง
ข้อสงสัยและคัดค้านกันมาแล้ว ข้าพเจ้า
ก็เห็นด้วยว่ายังไม่พอ ถ้าจะพูดถึงยอด
เงินบำรุงการศึกษา และที่ได้เพิ่มขึ้นใน
ปีนี้เพียง ๓ ล้าน รวมเป็น ๑๑ ล้าน
นั้น คิดว่ายังไม่พอกับความประสงค์
และความต้องการของบ้านเมือง กล่าว
คือ โรงเรียนประชาบาลเท่าที่ได้สังเกต
มาและที่ได้ท่องเที่ยวไปพบปะนั้น มี
จำนวนนักเรียนมากและครูไม่พอ หรือ
ครูได้เงินเดือนน้อยหรือได้เงินเดือนไม่
พอ แต่เรื่องนี้ได้มีผู้กล่าวแล้ว ข้าพเจ้า
จะไม่กล่าวซ้ำอีก แต่ว่าในแง่ที่ว่าควร
จะบำรุงอะไรก่อนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
รัฐบาลเฉลี่ยความจำเป็นในการที่จะบำรุง
บ้านเมืองในหลัก ๓ ประการดังได้กราบ
เรียนมาแล้วไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กัน และ
ไม่ได้ส่วนสัมพันธ์ต่อไปของราษฎรที่จะ

ได้เข้ารับการอบรมการศึกษาประถมศึกษา
 ๕ ข้างข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลจะคิดเห็นใน
 แง่อื่นที่สำคัญมากกว่าการศึกษาก็อาจจะ
 เป็นได้ แต่ว่าเสียงร่ำร้องของประชาชน
 กติหรือเสียงที่รัฐบาลได้รับรอง ได้คำนึง
 ถึงอยู่เสมอที่ดี อย่างที่แถลงต่อสภาฯ เมื่อ
 ๕๗ ได้เป็นห่วงใยในเรื่องการศึกษา
 ๕๘ เป็นอย่างมาก แต่ว่าวิธีทำมานี้ไม่
 ตรงกับความเป็นห่วงใย กล่าวคือว่า
 เงินรายได้เราได้เพิ่มขึ้นจากการเก็บภาษี
 อากรและควาร จะบำรุงอะไร มากน้อยเท่า
 ไร ข้าพเจ้าได้ตรวจดูงบประมาณนี้แล้ว
 เห็นว่า โดยมากเงินที่ตั้งจ่ายมาในงบ-
 ๕๙ ปรมาณนี้ เป็นเงินที่เพิ่มตำแหน่งขึ้นเสีย
 เป็นส่วนมาก ทุกๆ กระทรวงทบวงกรม
 คอยจะร้องมาเสมอว่า งานขยายก็จำเป็น
 ต้องมีคน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
 จำเป็นจะต้องมีคนแล้ว เงินที่เก็บได้
 จากภาษีอากร ของ ราษฎร ออกไปบำรุง
 พวกพนักงาน ของรัฐบาล มากกว่าจะไป
 บำรุงราษฎร เพราะฉะนั้นเงินประถม
 ๖๐ ศึกษาชั้นน้อยลง เฉพาะในท้องถิ่นที่
 เจริญแล้ว ซึ่งข้าพเจ้ากล้าจะยืนยันว่า
 อย่างจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อ่างทอง

ต่าง ๆ โรงเรียนหนึ่งมีนักเรียน ๑๐๐
 กว่าคน มีครูคนเดียวหรือ ๒ คน นี้
 แสดงให้เห็นว่าแม้แต่ในเขตที่เจริญแล้ว
 รัฐบาลเองก็ให้การบำรุงไม่พอ ก็นับ
 ประสาอะไรในเขตที่ไกล ๆ ออกไปอีก
 อย่างชายแดนหรือที่ทักันตาร จะได้รับ
 การบำรุงสักเพียงไหน ข้าพเจ้าคิดว่า
 เงินของการศึกษานี้ ถ้าหากว่าไม่คิดเอา
 ไปเพิ่มตำแหน่งเป็นส่วนมากแล้ว เรา
 น่าจะเพิ่มได้อีก เพราะเงินงบประมาณ
 เพิ่มขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น แต่ว่าส่วนที่เพิ่ม
 ๖๑ ขึ้นในปีนี้เพียง ๓ ล้านบาท ซึ่งไม่ได้
 ส่วนกับรัฐบาลเก็บภาษีรายได้มาเป็น
 ส่วนมาก ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวว่า เงิน
 เดือนของเจ้าหน้าที่นั้น ดูเหมือนเคยอ้าง
 ๖๒ ทาว่าเมื่อมีอะไร เพิ่มขึ้น สักนิดหน่อยก็
 ต้องตั้ง เช่นอย่างในปีนี้ เราออกพระราช
 ๖๓ บัญญัติคณะสงฆ์ไป ในครั้งแรกซึ่งได้
 ทราบว่าไม่สู้เกี่ยวข้องกับรัฐบาลสักเท่าไร
 ๖๔ นัก และข้าพเจ้าเคยคัดค้านแล้วว่าไม่
 ควรจะไปยุ่งกับพระท่าน เพราะว่าเป็น
 ๖๕ แต่เพียงให้พระร่วมกัณฑ์ ๆ หน่อย ๆ
 ๖๖ แต่มาสังเกตดูงบประมาณนี้ ได้ตั้งงบ
 ๖๗ ปรมาณเจ้าหน้าที่สำหรับที่จะควบคุม

พระชนเป็นกรม ชั้นหัวหน้ากอง ชั้น
เอก ชั้นโท อีกหลายแผนก รวมเป็น
จำนวนเงินถึง ๒๑,๗๒๐ บาท ในปีนี้
นี้มันเรื่องราวอะไร ไปตั้งเจ้าพนักงาน
เพื่อให้อาศัยพระกินเงินเดือน ไม่มีอะไร
ไปควบคุมพระกระนั้นหรือ กองเผยแพร่
กองสาธารณูปการ ที่แรกจะให้พระท่าน
ทำแล้วก็ไปตั้งงบประมาณเพื่ออาศัยพระ
กิน ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย และยิ่งกว่า
การประถมศึกษาชั้นแล้ว ข้าพเจ้ามีความ
เห็นพ้องกับท่านผู้แทนอุทัยฯ ที่ว่า การ
บำรุงในส่วนต่างๆ ในแง่เศรษฐกิจ ถ้า
พูดถึงแง่เศรษฐกิจนั้นแล้ว เราอาจจะ
หมายถึงวงกว้างขวาง ในเรื่องการบำรุง
ปวงชนชาวไทยทั่วไป แต่โดยเฉพาะใน
ประเทศไทยเรานั้น ควรจะรับกันได้ว่า
เศรษฐกิจของประเทศไทยก็คือการทำนา
อย่างที่ท่านผู้แทนอุทัยฯ ได้กล่าวมาแล้ว
ปัญหาว่าเราเก็บภาษีอากรมาได้เราเก็บ
มาได้จากใคร เราเก็บมาได้โดยอาศัยคน
ทำนาตั้งผู้แทนอุทัยฯ กล่าวมาแล้ว
แต่ถ้าพิจารณาตุงงบประมาณทั่วไปทุก
กระทรวงทบวงกรม สำหรับที่จะบำรุง
พวกชานาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ได้

ส่วนกันเลย และเมื่อไม่ได้ส่วนแล้ว
ข้าพเจ้าอยากจะใช้คำว่า รัฐบาลหลงลืม
พวกชานามากไปกว่ากิจการงานอื่น ๆ
ซึ่งไม่เป็นประโยชน์แก่ชานานัก อาทิ
เช่นการจัดตั้งสหกรณ์ ซึ่งตั้งเงินมาเป็น
จำนวนน้อย ซึ่งข้าพเจ้าเคยคัดค้านใน
งบประมาณปี ๒๔๘๔ รัฐบาลได้แถลง
รับว่าจะไปใช้เงินกู้ จริงอยู่การใช้เงินกู้
มาใช้ได้ตามความพอใจ แต่ว่าการใช้
เงินกู้มาเป็นทุนเพื่อให้ราษฎร ได้กู้ไปทำ
งานนั้น ก็จำเป็น ต้องมีเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้น
เจ้าหน้าที่ชนิดนี้ ไม่เพิ่มขึ้น หรือเพิ่มขึ้น
ไม่พอกับปริมาณ ที่งานของสหกรณ์ จะ
ขยายออกไป เมื่อเจ้าหน้าที่ชนิดนี้ไม่เพิ่ม
ขึ้นไป เพิ่มเจ้าหน้าที่ที่ไม่จำเป็นขึ้นเงิน
ที่สำหรับใช้เฉลี่ย ในการบำรุงประชาชน
จึงไม่ได้ตาชั่งกันกับราษฎร และเช่นนี้
ในเรื่องการควบคุมพระและถ้าเอาเงินนี้
ไปจัดตั้งสหกรณ์เสีย และงบประมาณ
ซึ่งได้ตั้งสำหรับ สหกรณ์นั้น มีหลายยอด
ซึ่งเป็นเงินหมื่นกว่าบาทเท่านั้น เงินหมื่น
กว่า ๆ นี้ซึ่งจะขยายสหกรณ์ได้สักเท่าไร
ทั้งนี้ในสมาคมหนึ่ง ๆ มีเท่าไร และเมื่อ
ตั้งหลายร้อยสมาคม เจ้าหน้าที่ชนิดนี้ก็

มีประโยชน์ ซึ่งจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่
ควบคุม เจ้าหน้าที่ชนิดนี้มีประโยชน์แก่
ประชาชนมาก ช่วยประนอมหนักให้แก่
ประชาชน ช่วยแก้ไขเหตุขัดข้องอะไร
ต่าง ๆ ในการอาชีพของราษฎรโดยมาก
แต่ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจว่า เจ้าหน้าที่ชนิดนี้
เหตุใดรัฐบาลต้องมาน้อย แต่ไปตั้งสำหรับ
ช่วยกิจพระมากกว่า ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
ไม่เหมาะสมเลย และตำแหน่งอื่น ๆ ที่
ข้าพเจ้าจะพรรณนาซึ่งเห็นว่า ไม่จำเป็น
มีอีกมากและเป็นข้อปลุกย่อยเสียมาก ซึ่ง
อาจจะผูกพันในชั้น กรรมมาธิการ ได้ แต่
อย่างไรก็ดี แนวทางของรัฐบาลหนัก
ไปในทางที่ว่าตั้งงบประมาณมาเพื่อเพิ่ม
คนมากกว่าจะไปบำรุงประชาชน การ
ชลประทานปีนี้ เป็นสาขาสำหรับบำรุง
ชาวนาโดยตรง คือว่าได้เพิ่มเงินขึ้นรวม
เป็น ๓,๕๘๓,๗๕๒ บาท เงินจำนวน
นี้ถ้าจะพิจารณาตามหมายเหตุแล้ว เป็น
เงินที่ผูกพัน ตามโครงการ เดิมตามคำช
แจงของรัฐบาลนี้แล้ว นี้แสดงให้เห็น
ว่างานชลประทานไม่ได้ก้าวหน้า คือย่ำ
งานที่ทำไม่หมดอยู่ เพราะฉะนั้น เป็น
ที่รู้ทั่ว ๆ ไปแล้วว่า เราคนไทยนั้นถือการ
ทำนาเป็นสารสำคัญ แต่ข้าพเจ้าเสียใจว่า

รัฐบาลอาจจะมองไปในแง่ที่ว่าไม่เป็น
สารสำคัญ จึงไม่ตั้งงบประมาณการชล
ประทานให้มากขึ้นกว่าที่เป็นมาแล้วส่วน
รายจ่ายอื่น ๆ อย่างการก่อสร้าง ตั้ง ๔
ล้าน ๕ ล้าน ก่อสร้างอายุนั้นอายุนมี
ประโยชน์อะไรมากมายนัก ถ้าหากว่าเรา
ไม่ได้บำรุงการทำนาอันเป็นสินค้าของ
ประเทศแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าการหมุนเวียน
ในแง่เศรษฐกิจนั้นก็อาจจะ กระทบ กระ
เทือนถึงกันและกัน อย่างปีนี้จังหวัด
อยุธยาได้ร่ำร้องขอเรือสูบน้ำ ชาวทำไม่
ได้กรมชลประทานก็ไม่สามารถจะ ช่วย
เหลืออะไรได้ เรารู้อยู่แล้วว่าเราประ
เทศไทยดินฟ้าอากาศเป็นเครื่องช่วย โดย
เราไม่สามารถจะช่วยเหลือ เหตุไฉนจึง
ไม่หาวิธีช่วยเหลือเพราะฉะนั้นงบประมาณ
นี้จึงย่ำอยู่ ไม่ใช่ก้าวหน้าหรือก้าว
ไปในสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควรจะก้าว
ข้าพเจ้าจึงรู้สึก ว่าความเห็น ของ ข้าพเจ้า
กับรัฐบาลนั้นไม่ตรงกัน ทั้งนี้ไม่ใช่
จะเป็นการที่เสนอขึ้น ในทำนอง อวดรู้ดี
กว่ารัฐบาลก็ห้ามไว้ความจริง การที่ข้าพ
เจ้าคัดค้านหรือท่านสมาชิกทั้งหลายได้คัด
ค้านไปแล้วนั้น เป็น การ ที่ อยู่ใน วง นอก
การคัดค้านอาจจะมีผิดบ้าง ถูกบ้าง แต่

ว่าในหลักการใหญ่ ๆ นั้นข้าพเจ้าขอยืนยันว่า รัฐบาลแบ่งเงิน รายได้บำรุงไม่เหมาะสมตามส่วนที่ควรจะบำรุง นี่อีกแง่หนึ่ง คือว่าข้าพเจ้าเชื่อมั่นเหลือเกินว่า การทำนาในปีนี้ ข้าวที่เสียหายโดยมากกรม ประชา สงเคราะห์เอง ซึ่งได้ตั้งเงินช่วยเหลือราษฎรลดข้าว แต่ปีนี้ข้าพเจ้าตรวจดูไม่พบ ก็เห็นว่าไม่ได้ตั้งไว้ และเพราะเหตุใดจึงไม่ได้ตั้งหรือจะปล่อยให้ราษฎรลดตาย ซึ่งได้ตรวจดูการจรของกรมประชาสงเคราะห์แล้ว มีค่าซื้อที่ดิน ๖๓,๐๐๐ บาท ค่าใช้สอยในการใช้ควบคุมเด็ก ๒๙,๕๐๐ บาท ซึ่งหนักไปในทางทำนองที่ว่าจะเป็นนิคม ถ้าจะพูดถึงเงินเดือนกรมประชาสงเคราะห์ ในยอดงบประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ตั้งมาทำนุสมาชิกรวมหลาย โปรดพิจารณาของกรมประชาสงเคราะห์ดูว่า นอกจากตั้งนิคมสร้างตนเองแล้ว ข้าพเจ้าได้ไปดูที่ลพบุรี ๒ หน ครั้งแรกมีคนไปอยู่มาก เดือนไปดูมีไม่กี่คน ขอเชิญท่านไปดูใหม่ เดือนมีก็คน กองเคหสงเคราะห์ กองอาหารบริโภค สงเคราะห์ งานอะไร ๆ เพิ่มขึ้น คนก็

ต้องเพิ่มขึ้น อย่างที่ข้าพเจ้าคัดค้านใช้ใหม่กินใช้วันละ ๒ ฟอง ใช้เงินเดือนแสนสองหมื่นบาท มีประโยชน์อะไรบ้าง ส่วนที่จะใช้บำรุงชาวนาหรือผู้ที่ทำนาไม่มีเลย ถ้าหากว่าปีนี้ราษฎรลดข้าว หรือเท่าที่ในปัจจุบันนี้ก็มีการลดกันหลายเมืองแล้วเอาเงินที่ไหนใช้ก็บอกว่าเงินงบประมาณไม่ได้ตั้งไว้ เจ้าหน้าที่จะมาร้องอย่างไร ๆ ก็ไม่รู้ทั้งนั้น นอกจากเงินช่วยราษฎรตั้งกล่าวแล้ว ในเรื่องงานของกรมเกษตร ๆ แทนที่จะได้บำรุงซื้อพันธุ์ข้าวให้แก่ราษฎรหรือแนะนำให้ราษฎรได้ใช้พันธุ์ข้าวที่ดีนั้น ข้าพเจ้าได้ตรวจดูงบประมาณตั้งไว้ ๗๐,๐๐๐ บาท สำหรับซื้อพันธุ์ข้าวแลกเปลี่ยนกับราษฎร นาในประเทศไทยมีเท่าไร ตั้งเงินไว้ ๗๐,๐๐๐ บาทพอแลกเปลี่ยนหรือ แล้วงานของกรมเกษตรจะก้าวหน้าไปได้อย่างไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่ ในแง่บำรุงชาวนานั้น รัฐบาลยังให้ส่วนสัมพันธ์ ในการบำรุงไม่เหมาะสมกับเงินรายได้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าขอฝากความคิดเห็นกับรัฐบาลด้วย ถึงแม้ว่าในที่สุดงบประมาณ ในปีนี้จะได้ผ่านไปแล้วก็ตาม ในปีหน้า ข้าพเจ้า

ขอความกรุณาให้ระลึกถึงแง่ต่าง ๆ ไว้ด้วย

พล.อ.ท. พระเวชยันตรังสฤษฏ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรา
ชีกา. ตามที่ได้มีท่านสมาชิกข้อใจใน
เรื่องว่า บำรุงกสิกรรมน้อยไปนั้น แท้จริง
ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ข้าพเจ้าก็เห็นพ้องกับ
ท่านสมาชิกที่ว่า เราควรจะช่วยเหลือชาว
นาซึ่งเป็นผู้ที่เป็นบ่อเกิดรายได้แก่ประเทศ
ซึ่งแท้จริงรัฐบาลก็กระทำอยู่อย่างเต็มที่
แล้ว ส่วนในแง่การชลประทานที่ท่าน
กล่าวว่าไม่เห็นจะมีงานใหม่อะไร เลยนั้น
ดูเป็นการทำงานเก่าที่ค้างอยู่นั้นเอง ที่
จริงโครงการชลประทานนั้นกว่าจะเสร็จ
แต่ละโครงการย่อมกินเวลาหลายปี เรา
จะทำให้เสร็จปีสองปีย่อมทำไม่ได้ ถึงแม้
เราจะมีเงินมีทองก็ตาม เพราะว่าการกระทำ
ต่อเนื่องกันเป็นขั้น ๆ การชลประทาน
แต่ละโครงการท่านย่อมเห็นได้ว่ากินเงิน
๑๐ กว่าล้านบาทเป็นต้น เพราะฉะนั้น
การก่อสร้างก็ย่อมต้อง ขยายออกไปเป็น
ขั้น ๆ เป็นเวลาแรมปีหลายปีออกไป
ท่านจะเห็นได้ว่าในเวลานี้เรามีโครงการ
อยู่ในมือหลายโครงการแล้ว ตามที่ท่าน
ทราบอยู่บางโครงการก็จวนจะเสร็จหมด
เช่นโครงการนครนายก และโครงการทด

น้ำเข้าเป็นต้น ซึ่งอาจจะเป็นภายในปีสอง
ปี แต่ก็มีโครงการใหม่ๆ อีกที่เริ่มขึ้นเป็น
โครงการ เช่นโครงการเพชรบุรีท่านจะ
เห็นได้ว่าการทำถ้าหากว่า โครงการเสร็จ
ไปก็มีโครงการใหม่สืบเนื่องขึ้นมา และ
เวลานี้ใช้ว่ารัฐบาลไม่ดำริคิดถึงโครงการ
ใหม่ๆ ก็หาไม่ได้ ในระหว่างนี้ก็มีการ
สำรวจอยู่ท่านจะเห็นได้ว่าโครงการตรวจ
สอบพื้นที่ นั้นแหละเป็นโครงการที่เรา
จะตรวจและสร้างโครงการขึ้นใหม่ .จริง
อยู่ท่านก็อยากจะให้ได้มีงบประมาณใน
การช่วยชลประทานมากกว่านี้ รัฐบาลก็
ต้องการเช่นนั้นเหมือนกัน แต่ว่าท่าน
ย่อมจะเห็นได้ว่า ความจำเป็นในการบำรุง
ของประเทศนั้น ก็มีงานอีกหลาย ๆ อย่าง
ต่าง ๆ กัน เราก็พิจารณาแบ่งสนับสนุนส่วน
กันตามที่เราเห็นสมควร และเหมาะสมแก่
กาลเทศะ จะเห็นได้ว่าปีเงินที่ได้จัด
สำหรับการชลประทานก็เป็นเงินมีใช้น้อย
เลย

ส่วนการสหกรณ์นั้นเล่า ท่านจะ
เห็นได้ว่าในโครงการ ๔ ปีที่เราได้กะไว้
นั้น เราได้กะไว้ ๒๐ ล้านบาท คือเงิน
คู่ตามลำดับมาซึ่งเราก็ได้เพิ่มยิ่งขึ้น ทุกที่
ท่านจะเห็นได้ว่า ๓-๔ ปีที่แล้วมาเรามี

สหกรณ์เพียง ๓๐๐ สมาคมหรือเพิ่มขึ้นปี
หนึ่งประมาณ ๑๕๐ จนถึง ๓๐๐ บ้าง
แต่จะเห็นได้ว่า ๒ ปีที่แล้วมานี้เราได้
เพิ่มขึ้นปีหนึ่งราว ๔๐๐-๕๐๐ ถึง
๘๐๐ สมาคม ย่อมทว่าขึ้นทุกที การที่ทวี
ขึ้นเช่นนี้ท่านจะเห็นได้ว่าเราได้พยายาม
ทำอย่างดีที่สุดต่อการสหกรณ์ที่ท่านย่อม
เห็นได้แล้วว่า บางประเทศที่ก้าวเร็วเกิน
ไปอาจจะมีผลเสียหาย เพราะว่าเงินที่ใช้
ในการสหกรณ์เป็นเงินกู้ทั้งหมด เพราะ
ฉะนั้นการที่จะดำเนินขยายออกไปให้เร็ว
ขึ้น เราก็ต้องระมัดระวังเหมือนกันว่า
ต้องพยายามอย่าให้เกิดมีการสมาคมล้ม
เป็นต้นจริงอยู่ถ้าหากว่าได้เงินมากขึ้นก็
ขยายได้มากขึ้นอีก นั่นเป็นของธรรมดา
แต่นั้นแหละตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า
ตามที่รัฐบาลได้ขยายมานี้ก็รู้สึกว่าย
เร็วพอใจอยู่แล้ว และการขยายก็ขยายไป
ตามความเหมาะสมกับกำลังเงิน ถ้าหาก
ว่าจะไปบำรุงที่สหกรณ์อย่างเดียวกันในแ
อื่น ๆ เช่นการขนส่ง การขนส่งก็เป็น
การบำรุงประเทศเหมือนกัน เพราะว่าถ้า
หากว่าราษฎรได้ทำผลิตพืชผลออกมาแล้ว
ถ้าหากว่าการขนส่งไม่ดีแล้ว การค้าขาย
การอะไร ๆ ก็ย่อมไม่สะดวก คือเป็นของ

ที่เราจะต้องสร้างขึ้นไปด้วยกัน ส่วนที่
จะกล่าวถึงแง่กรมเกษตรเช่นเหตุในจึง
ได้ตั้งงบประมาณค่าซื้อพันธุ์ข้าวดีไปแลก
พันธุ์ข้าวเลวจากราษฎร เพื่อให้ราษฎร
ใช้พันธุ์ข้าวที่ดีทำพันธุ์ขึ้น ที่ได้ตั้งไว้เท่า
นี้ ได้ตั้งมาแต่ปีกลาย ที่ทำเช่นนี้เพราะ
เห็นว่าในท้องที่ที่เราส่งเสริมไปบ้างแล้ว
ว่า ย่อมมีพันธุ์ข้าวที่ดีบ้างแล้ว การที่
ตั้งเช่นนี้ไม่ใช่ว่าจะไม่ได้ขยายพันธุ์ข้าวที่
ดีเพิ่มพูนออกไปก็หาไม่ได้ ได้เพิ่มพูน
ขยายไปในตัวนั่นเอง ซึ่งส่วนมากออก
ไปในท้องที่ใหม่ ๆ

ตามที่ข้าพเจ้าได้อธิบายมานี้ เชื่อ
ว่าคงจะแก้ความข้องใจของท่าน สมาชิก
ได้บ้าง

นายเลือน พงษ์โสภณ (พระ
นคร) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระ
ราชบัญญัติงบประมาณ ๒๔๘๕ มาน
ข้าพเจ้าคนหนึ่งรู้สึกพอใจในงบประมาณ
มาก แต่ว่าภายหลังที่ได้มาอ่านในข้อ
ที่ ๗ ซึ่งมีข้อความว่า สำหรับรายจ่าย
พิเศษก็จำเป็นต้องใช้เตรียมป้องกัน พระ
ราชอาณาจักรและการกระทำอื่น ๆ อัน
ส่งเสริมความเจริญของประเทศชาติ ใน
ปีนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงิน ๘๔

ล้านบาท ในการ^{๕๕}จำเป็นที่จะต้องใช้
 เงินคงคลังหรือเงินกู้ หรือเงินรายได้
 พิเศษอื่น ๆ และเมื่อกันท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลัง ได้เคยอธิบาย
 มาครั้งหนึ่งแล้วว่า สำหรับเงินคงคลัง
 ซึ่งมีอยู่ในราว ๖๐ ล้านบาทนั้นหาเป็น
 จำนวนเงินที่เพียงพอกับ ๕๔ ล้านบาท
 ที่จะต้องใช้จ่ายนั้นไม่ นี้ถ้ามีเหตุฉุกเฉิน
 เกิดขึ้น ข้าพเจ้าจะ ขอพูดถึงเงินกู้ก่อน
 ถ้าหากว่ามีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นหรือจำเป็น
 ต้องกู้เงินขึ้น การกู้เงินนั้นเราจำเป็นจะ
 ต้องกู้เงินที่ในประเทศหรือนอกประเทศ
 ถ้าหากว่าเงิน นอกประเทศที่เราจะกู้
 เราได้ติดต่อและเจรจา ซึ่งพอจะหาเงินกู้
 เหล่านี้มาได้ และแล้วทีนี้ถ้าจะพูดถึงว่า
 เราต้องการกู้เงินในประเทศ ข้าพเจ้าก็
 รู้สึกหนักใจในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะ
 เหตุว่าเงินในประเทศเวลานี้ซึ่งเราได้ทำ
 การให้กู้ยืมแล้ว เช่นการขายพันธบัตร
 และบัตรช่วยชาติอย่างนั้น เป็นต้น ข้าพเจ้า
 ไม่ทราบแน่นอน แต่ทราบว่ามันแต่ขาย
 มาจนถึงบัดนี้เราก็ยังหาได้เงินเต็มตาม
 จำนวน ๑๐ ล้านบาท ซึ่งสภาฯ น้อมมติ
 แล้วไม่ เป็นข้อหนึ่งทีหนักใจว่าเราจะหา
 เงินมาใช้ในขณะฉุกเฉินหาได้ไม่ ส่วน
 เงินรายได้อื่น ๆ ข้าพเจ้าก็ขี้ใจว่า ใน

การที่จะหาเงินหาอีกหลายสิบล้านบาท
 เราจะหาได้มาจากทางใดทางหนึ่ง ที่
 พูดถึงเรื่องเงินคงคลัง เรื่องเงินคงคลัง
 ข้าพเจ้าได้ฟังท่านสมาชิกผู้แทนราษฎร
 หลายท่านแล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึง
 ข้าพเจ้าจะกล่าวนี้เป็น มติของ ประชาชน
 โดยมาก ซึ่งใครให้ข้าพเจ้าถามท่าน รัฐ
 มंत्रीว่าการกระทรวงการคลัง เพราะ
 ฉะนั้นถ้าหากว่าในการตามต่อไปนี้ ผิด
 พลาดประการใดบ้างขอ ได้รับอภัยด้วย
 คือที่ประชาชนได้เคยมาถามข้าพเจ้าว่าถึง
 เรื่องเงินคงคลังนี้ เมื่อจ่าย ๕๔ ล้าน
 เรามือ ๖๔ ล้านไม่พอ เขารู้สึกสงสัยว่า
 ในจำนวน ๒๕ ล้านนี้ เราซื้อทองมา
 จากต่างประเทศได้เอามาจากเงินคงคลัง
 นี้ด้วยหรือเปล่า ถ้าหากว่าจำนวนเงิน
 ๒๕ ล้านบาทมิได้เอามาจากเงินคงคลัง
 แล้ว รัฐบาลเป็นผู้ที่จัดการเรื่องนี้ จำนวนเงิน ๒๕ ล้านบาทที่ซื้อทองนั้นเอา
 มาจากทางใดนี้เป็นข้อที่สงสัย ที่นสมมต
 ว่าถ้าหากว่าเราเอาเงิน ๒๕ ล้านบาทจาก
 จำนวนเงินคงคลังที่เป็น ทองด้วยเช่น
 แล้ว ในการที่เราเก็บทองไว้เช่น
 ข้าพเจ้ามีความเห็น จะผิดถูกอย่างไร
 บ้างนั้นไม่ทราบ ทั้ง ๆ ที่ประเทศที่ขาย
 ทองให้เรา เขาก็ยังต้องการเงินไปใช้

ถ้าหากว่าเรามีทองไว้ อยู่ในเงินคงคลัง จะลำบากในการใช้จ่ายต่อไป เพราะ ฉะนั้นจึงใคร่ขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า เท่าที่ข้าพเจ้าถาม ๓ ข้อนั้น ขอได้โปรดแก้ความข้องใจให้ทราบด้วย

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง: สำหรับ รายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายใน รายได้พิเศษ นั้น ข้าพเจ้าจึงได้ใส่ไว้เป็น ๓ ทางด้วย คือมาจากเงินคงคลังทางหนึ่ง หรือ เงินกู้ทางหนึ่งหรือเงินพิเศษอีกทางหนึ่ง ปัญหาที่ท่านสมาชิก ข้องใจก็คือในเรื่อง เงินกู้ว่า เราจะมีการกู้เงินได้อย่างไร นั้น ในเรื่องนี้ถ้าจะกล่าวถึงในเรื่องเงิน กู้ระหว่างประเทศแล้ว ช่องทางที่เราจะ กู้ได้ก็มีอยู่เหมือนกัน แต่การกู้ได้เพียง ใดก็ต้องอาศัยชื่อเสียงและอาศัยฐานะ อาศัยความมั่นคงแห่งประเทศของเรา ถ้าหากไปถึงคราวเกิดมีเหตุฉุกเฉินขึ้น ถ้าหากว่าเราไม่ ไปใส่ไว้ในงบประมาณ ว่าได้จากเงินกู้แล้ว เราจะต้องแก้พระ ราชบัญญัติงบประมาณ ในการที่เอาไป ใส่ไว้นั้นก็ไม่ใช่ของเสียหลาย ถ้าหาก ว่าหาได้ก็ดี ไม่ได้ก็เป็นการพับกันไป ส่วนเงินกู้ภายในนั้น ในบ้านประชาชน

เงินกู้ภายในสำหรับเอกชนแต่ละคนเป็น สิ่งที่ทำได้ยาก แต่ก่อนที่รัฐบาลทำนั้น รัฐบาลได้สำรวจดูแล้วถึงฐานะการเงิน ของธนาคารต่าง ๆ ที่ได้มีอยู่ จึงได้จัด การออกพระราชบัญญัติในเรื่องเงินกู้ไป เพราะฉะนั้นถ้าพูดถึงในทางส่วนรวมซึ่ง ไม่นับถึงเอกชนส่วนรวมแล้ว เงินกู้ นั้น ก็มีทางมาได้ครบถ้วน ที่ข้าพเจ้าเคย ให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์ทั้งหลายนั้น ข้าพเจ้าก็หมายความว่าถึงบ้านเอกชนทั้ง หลายเท่านั้นว่า ในการซื้อพันธบัตรเงิน กู้ทำกันน้อยไป แต่ว่าเงินกู้นั้นจะทำ สำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าเรา สามารถทำได้ ด้วยเหตุว่าเรามีตัวเลข อยู่แล้ว

ส่วนคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องซื้อทอง ชายทอง ๒๕ ล้านบาทเมื่อเร็ว ๆ นี้ เงินที่ซื้อทองค่านั้นเราได้จ่ายจากเงินของ ธนาคารชาติ และเมื่อเราได้รับทองมา แล้ว ธนาคารชาติก็เอามาขายให้อีกต่อ หนึ่ง และรัฐบาลก็ออกธนบัตรให้ไป และเงินที่ซื้อทอง นั้นไม่ได้เกี่ยว แก่เงิน คงคลังของเราเลย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบล ราชธานี): การที่รัฐบาลเสนอร่างพระ ราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ๒๔๘๕

มานี้ ในส่วนรายละเอียดนั้น นับว่า
รัฐบาลได้ให้รายละเอียดเป็นที่พอใจแก่
ข้าพเจ้าและสมาชิกส่วนมากเป็นอันมาก
ซึ่งสังเกตได้ว่า รัฐบาลนี้มีใจกว้างขวาง
ในการที่จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ได้พิจารณางบประมาณด้วยดีในการตั้ง
งบประมาณรายได้นั้น ในหลักการที่
ข้าพเจ้าข้องใจอยู่ประการหนึ่งก็คือว่า
สงสัยว่ารัฐบาลจะปล่อยให้ไม่มีหลักการ
ในเรื่อง รายได้ หรือว่าเป็นการบอกพร่อง
ไป คือในหลักการงบประมาณโดยปกติ
ก็มีทั้งรายได้และรายจ่าย แต่สำหรับการ
เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น
ไม่มีหลักการตั้งรายได้ประจำปีไว้ ซึ่ง
ผิดกับทุก ๆ ปี ทั้งนี้รัฐบาลมีความประ
สงค์อย่างไรสำหรับรายได้ที่รัฐบาลตั้งมา
นั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่รัฐบาลได้ตั้งผิดแผก
จากหลาย ๆ ปีที่แล้วมา ซึ่งนับว่าเป็น
ผลดีแก่การบำรุงประเทศเป็นอันมาก คือ
แต่ก่อนนี้รัฐบาลมักจะตั้งรายได้ในวง
จำกัดเพียงน้อยราย แม้ว่าในทางพิจารณา
ในชั้นกรรมาธิการเห็นว่า ควรจะมีราย
ได้ให้เพิ่มขึ้นอีก ๑๐ ล้านเช่นนี้ รัฐบาล
ก็คงจะตั้งจำกัดให้น้อย แต่สำหรับปี
รัฐบาลตั้งไว้ สูงกว่า รายได้ที่จะได้จริง
ประมาณ ๔ ล้านบาท ทั้งนี้ก็เป็นผลดี

แก่ประเทศในการส่งเสริมประเทศให้
ก้าวหน้ายิ่งขึ้นเพื่อมีรายได้บำรุงประเทศ
ส่วนข้อข้องใจของท่านสมาชิกที่ว่ารายได้
จะไม่ได้ตามที่รัฐบาลตั้งมานั้น ข้อ
ข้าพเจ้าไม่ข้องใจ เพราะว่าความรับผิดชอบ
ที่จะหาเงินรายได้ได้เท่างบประมาณ
เนื่องจากต้องผูกพันรายได้เป็นหน้าที่
ของรัฐบาล เมื่อรัฐบาลตั้งเงินรายได้
มาก ก็เป็นทางที่จะส่งเสริมให้ชาติเรา
ก้าวหน้ายิ่งขึ้น แต่มีรายได้งบประมาณ
ซึ่งข้าพเจ้าข้องใจก็คือว่า รายได้จาก
บริษัทของรัฐบาล ทั้งที่เป็นของรัฐบาล
โดยตรงและกึ่งราชการ มีรายได้จากกรม
สรรพสามิต ซึ่งเป็นส่วนแบ่งจากบริษัท
เกลือได้เท่านั้น ส่วนบริษัทอื่น ๆ นั้น
เป็นต้นว่า บริษัทจังหวัด ซึ่ง ทางกรม
สรรพสามิตได้ถือหุ้น ๕๑ เปอร์เซ็นต์
นั้น ปัญหาว่ารายได้ถ้านั้นจะคำนวณ
ไว้อย่างไร ก็มีบริษัทซึ่งทางประชาชน
เข้าใจว่าเป็นบริษัทของราชการ เช่น
บริษัทไทยนิคม บริษัทเรือไทย บริษัท
เดินเรือทะเลไทย อะไรเหล่านี้ ถ้าม
รายได้นั้นรัฐบาลจะถือว่าเป็นรายได้ของ
รัฐหรือเป็นรายได้ส่วนของบริษัท ถ้าแม้
ว่าเราได้รับรายได้เหล่านี้มาเพิ่มเติมขึ้น
อีกก็จะทำให้งบประมาณทางรายได้สูงขึ้น

โดยที่ การหารายได้ทางอ้อมจากการตั้ง
บริษัท ทั้งบริษัทของรัฐบาลหรือกึ่ง
ราชการอันเป็นผลดีมีกำไรเป็นที่น่าสนใจ
ใจ สำหรับงบประมาณที่ตรงมาจนถึงแม้ว่า
ข้าพเจ้าจะพอใจเป็นส่วนมากในรูปที่จะ
ส่งเสริมชาติให้ก้าวหน้า ข้าพเจ้าก็รู้สึก
มีความข้องใจเช่นที่ได้เคยข้องใจมาก่อนๆ
แล้วว่า ใน การเพิ่มงบประมาณ แต่ละปี
นั้นหาได้เพิ่มในทางที่จะส่งเสริมราษฎร
โดยตรงไม่ การเพิ่มในรายทุก ๆ คราว
ที่แล้วมารวมทั้งงบประมาณในปีนั้นได้เพิ่ม
เงินเป็น ใน ส่วน ค่า ใช้ สอย และการ จร
ข้าพเจ้าได้เคยพูดในสภาฯ นี้ และที่
ประชุมคณะกรรมการว่า ในการที่จะ
ส่งเสริมราษฎรทุกฝ่ายรวมทั้งกลุณนั้นก็
ควร จะให้มีโครงการ อย่างใดอย่างหนึ่ง
ให้ราษฎรได้มีรายได้เพียงพอ ทั้งนี้เป็น
การส่งเสริมที่จะให้นโยบายของรัฐบาล
ในการสร้างวัฒนธรรมได้สำเร็จรูปด้วย
ในการสร้างชาตินั้น ไม่ใช่ที่เราจะต้อง
เพิ่มตำแหน่งหน้าที่ราชการ มีค่าใช้สอย
การจร อย่างฟุ่มเฟือย การสร้างชาติ
ที่จะก้าวหน้าไปได้โดยดีนั้นควรจะต้อง
สร้างด้วยฐานะของราษฎรขึ้นมา แต่งบประมาณ
ในที่แล้วๆ มานั้นเราจะเห็นได้
ว่า แต่ละกรมแต่ละกระทรวงนั้นได้เพิ่ม

๓ ๕
ขึ้น ว่าปริมาณของงานมากขึ้น ต้องเพิ่ม
ตำแหน่งหน้าที่ราชการขึ้น ค่าใช้สอย
เป็นต้นว่าเครื่องพิมพ์ เครื่องเขียนและ
แบบพิมพ์ไม่พอเช่นนักขอเพิ่ม และตาม
รายการที่เพิ่มอีก ๓๐ ล้านนั้น จะเห็น
ว่าหนักไปในทางเงินเดือน ค่าใช้สอย
และการจรเท่านั้น แต่เราไม่เห็นว่าจะ
ลดกระทรวงนั้นไม่มีโครงการที่จะสร้าง
ฐานะของราษฎรให้เป็นปึกแผ่นขึ้น ย่อม
เป็นที่รับกันทั้งทางรัฐบาลและสภาฯ น
ด้วยแล้วว่า สำหรับ ประเทศเรา
เป็นประเทศที่น่าวิตกว่าเราจ่ายเงินเดือน
ในงบประมาณ ของแผ่นดิน มาก ถ้า
คำนวณเป็น กระทรวงทบวงกรมแล้ว
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐
ทั้งนี้ ข้าพเจ้า ไม่เคยศึกษาการ คลัง จาก
ต่างประเทศ แต่ได้รับ คำบอกเล่า
จากผู้ที่มีความรู้ก็เห็นว่าเงินเดือน ของ
ประเทศเรานั้นมากที่สุด มากกว่าทุกๆ
ประเทศ ประเทศอื่นๆ เขาใช้เงินเดือน
คิดส่วนเป็น ร้อยละ น้อยกว่าเราเป็นอัน
มาก เช่นร้อยละ ๑๕ ของรายจ่ายแต่ละ
กระทรวงเท่านั้น เมื่อเงินรายได้ ของ
ประเทศเราจ่ายเป็นเงินเดือนมากมายจน
เป็นที่น่าวิตกเช่นนี้ ก็ทำให้ส่วนแบ่ง
ประเทศในทางสร้าง ฐานะ ของ ราษฎร

ได้ตั้งขึ้นแล้วลดตำแหน่งลงไป แต่ละกระทรวงได้พยายามเพิ่มคนขึ้นเสมอ ๆ ซึ่งจะเป็นในวันหนึ่งจะต้องถึงสมัยคุลยภาคกัน ซึ่งถึงคราวนั้นแล้วสงสัยว่าใครจะเป็นคนเอาลูกกระพรวนไปแขวนคอแม่เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ความกระทบกระเทือนในเรื่องจิตใจอาจจะมิชั้ ถ้าเราไม่ระลึกลงถึงการตั้งงบประมาณประจำปีตั้งฐานะตำแหน่งหน้าที่ราชการให้พุ่มเฟื่อยมากเกินไปแล้ว ก็ควรจะคิดหาทางบำรุงบ้านเมืองและราษฎรให้มีฐานะดีขึ้น เมื่อราษฎรมีฐานะดีขึ้นแล้ว ในการที่จะเสียภาษีอากรให้แก่ประเทศนั้นก็ย่อมไม่เป็นปัญหา และในทางที่ราษฎรจะเสียสละให้แก่ประเทศ ทั้งที่ไม่อยู่ในภาวะฉุกเฉินก็ย่อมจะไม่มีปัญหาเช่นเดียวกัน ในการที่ผู้แทนราษฎรได้รับเรื่องในเรื่องภาษีทางตรง เช่นภาษีเงินรัชชูปการ หรือภาษีอากรค่านา ก็เนื่องจากเห็นว่าภาษีทางตรงของราษฎรนั้นเป็นภาระอันหนักของราษฎร เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วผู้แทนราษฎรจึงได้ร่ำร้องแก้ปัญหาในเรื่องที่จะแก้ไขในการเก็บภาษีอากรแล้ว ถ้าแม้ว่าเราจะได้พยายามสร้างฐานะของราษฎรให้ดีขึ้นแล้ว

การร่ำร้องในการเสียภาษีอากรของราษฎรก็จะลดน้อยลง ผู้แทนราษฎรนั้นได้อยู่ใกล้ชิดกับราษฎร คลุกคลีในความเป็นอยู่ของราษฎร โดยตรงกว่าข้าราชการที่อยู่ในส่วนกลาง ฉะนั้นจึงย่อมรู้ความเป็นอยู่ของราษฎรและฐานะได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นเงินแม้แต่เพียง ๑๐ สตางค์ก็ย่อมมีค่าสูงกว่า ๑๐๐ บาท ของข้าราชการชั้นโทในส่วนกลางเสียด้วยซ้ำไป บางท่านคงจะเห็นว่า การไปขอเรียไรรจากราษฎรสิ่งหนึ่งหรือ ๑๐ สตางค์นั้นเป็นเรื่องที่ราษฎรจะเสียได้ แต่ถ้าจะคิดเทียบกับข้าราชการชั้นโทที่จะเสียสละ ๑๐๐ บาท ก็ยังจะดีกว่าราษฎรเสียสละแม้แต่ ๑๐ สตางค์ ทั้งนี้เป็นเหตุผลประการหนึ่งที่สภาผู้ร่วมรักษาร่วมมือกันสร้างฐานะราษฎรให้ดี เพราะฉะนั้นในเรื่องเช่นนี้ถ้าเราจะได้ร่วมกันสร้างชาติในเรื่องให้ราษฎรมีฐานะที่อยู่ในลำดับที่จะต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาลได้ดียิ่งขึ้น ถ้าแม้ว่าฐานะของราษฎรยังเป็นอยู่อย่างทุกวันนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้ารัฐบาลเสนอภาษีทางตรงมายังสภาผู้แทนราษฎรนี้ เนื่องจากการร้องเรียนในทางการวะแล้ว ข้าพเจ้า

คิดว่า จะได้รับการคัดค้านจากผู้แทนราษฎรอย่างเข้มแข็งทีเดียว ในส่วนตำแหน่งหน้าที่ราชการที่รัฐบาลได้เสนอมา มีตำแหน่งหน้าที่ซึ่งตั้งขึ้นใหม่ซึ่งน่าจะได้แยกพิจารณาออกเป็น ๒ ทาง คือว่า ตำแหน่งหน้าที่ในการขยายงานเพราะว่ามีปริมาณเพิ่มขึ้นนั้น ประการหนึ่งตำแหน่งที่ตั้งไว้รับคนลอยๆ มาอีกประการหนึ่ง ในการที่จะเพิ่มปริมาณของงานนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าอาจจะไปพูดกันในชั้นกรรมาธิการก็ได้ เพราะว่าความจำเป็นของแต่ละกระทรวงทบวงกรมนั้นย่อมเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงเสียทีเดียว ย่อมไม่ได้ แต่ว่าข้าพเจ้าหวังว่ากรรมาธิการก็คงจะพิจารณาด้วยความรอบคอบ ซึ่งแม้ว่าจะตัดเงินเดือนหรือตัดค่าใช้จ่ายสัก ๒ บาท ๕ บาท เราก็คงยอมตัดกันได้แต่การตั้งตำแหน่งใหม่อีกอย่างหนึ่งเช่นตั้งไว้ลอยๆ มุ่งจะรับนักเรียนที่เรียนสำเร็จจากต่างประเทศก็เช่น เป็นต้นว่ากรมบัญชีกลางตั้งไว้สำหรับนักเรียนนอก ๒ คน และที่อื่น ๆ อีกหลายคน ซึ่งวิธีการเช่นนี้ไม่เป็นวิธีการที่ถูกต้อง เพราะว่าการที่รัฐบาลขอเพิ่มตำแหน่งใหม่นั้น รัฐบาลจะต้องชี้แจงว่าการเพิ่มนั้น ควรจะเพิ่ม

เพราะมีปริมาณของงานมากขึ้น ไม่ใช่ตั้งขึ้นเพราะเพื่อรับนักเรียนนอก เราไม่มีข้อผูกพันประการใดที่จะรับผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในและนอกประเทศที่เรียนสำเร็จมาแล้วรับเข้าบรรจุในตำแหน่งหน้าที่ทีเดียว ถ้ามีหน้าที่ราชการว่างลงก็จะบรรจุตามความสามารถและเหมาะสมเป็นเรื่องๆ รายๆ ไป แต่การที่รัฐบาลได้ตั้งตำแหน่งใหม่โดยชี้แจงว่าเป็นตำแหน่งที่จะรับนักเรียนที่เรียนสำเร็จวิชาการจากต่างประเทศมาโดยไม่ชี้แจงเหตุผลว่ามีความจำเป็นประการใดนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นชอบด้วย ส่วนตำแหน่งใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการขยายงานเพื่อพอกับปริมาณของงานนั้น ข้าพเจ้าได้พูดแล้วก็ผ่านไป เอาไว้ไปพิจารณารายละเอียดในชั้นกรรมาธิการ

ข้าพเจ้ามีความข้องใจในหลักการทางงบประมาณรายจ่ายพิเศษอยู่ประการหนึ่งก็คือว่า มีบางท่านที่จะขอให้ตัดงบประมาณรายจ่ายพิเศษลงนั้น ความจริงนั้นงบประมาณรายจ่ายพิเศษนั้นข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าจ่ายได้มากที่สุดเท่าไรก็เป็นของดียิ่งขึ้น เพราะว่าเป็นการที่จะสร้างฐานะของราษฎรให้ดียิ่งขึ้น เช่น

เป็นต้นว่าการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้เคยพูดมาหลายคราวแล้วว่า ถึงแม้ว่าเรามีเงินตัดได้จากรายจ่ายที่รัฐบาลตั้งมาแล้วก็ควรคิดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมด้วยความสำเร็จของสภา ในการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมนั้นย่อมเป็นการสร้างฐานะของราษฎรได้ดีเช่นเราตั้งโรงงานทำน้ำตาลจะตั้งอีก ๑๐ โรงในประเทศไทยก็คงจะได้ปริมาณน้ำตาลไม่พอใช้ในประเทศไทย ฉะนั้น การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมเช่นนี้เพื่อจะส่งเสริมให้ราษฎรในท้องถิ่น ๆ ได้มีฐานะดียิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าในทางงบประมาณรายจ่ายพิเศษนั้น ถ้าแม่ตั้งบำรุงการเศรษฐกิจและอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมฐานะของราษฎรในทางอ้อมแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่า จะเป็นการดียิ่งขึ้น และการส่งเสริมฐานะของราษฎร เช่น การชลประทาน การสร้างทาง เช่น นี้ก็นับว่าเป็นการส่งเสริมฐานะของราษฎรเช่นเดียวกัน แต่รายจ่ายพิเศษนี้ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าแม่จะจ่ายจากเงินคงคลังตั้ง ๕ ล้านบาทนั้น และเงินกู้อื่น ๆ ก็ตาม

แต่เราอย่าลืมว่าเงินคงคลังและเงินคงเหลืออื่น เงินคงคลังของรัฐบาลตามประกาศของรัฐบาลก็มีในราว ๖๐ กว่าล้านบาท แต่เราพิจารณาเงินคงเหลือซึ่งเป็นของรัฐบาลโดยตรงนั้น มี ๓ ล้านบาทเท่านั้น นอกจากมีเงินขององค์การสาธารณะอื่น ๆ ฝากไว้ และเงินออมสินฝากก็มีเงิน ๔๐-๕๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นหนี้ในทางผูกพัน ซึ่งการที่คงเหลือออมสินเอามาฝากไว้ นั้นก็ย่อมถือว่ารัฐบาลจะต้องรับผิดชอบ ให้แก่ผู้ฝากอีกด้วย เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะเอาเงินพิเศษไป แม้จะมีเงินจำนวนมากมายเพียงใด ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจมากนัก

ในส่วนนโยบายที่ท่านผู้แทนพระนครศรีอยุธยาได้กล่าวประการหนึ่งก็คือในเรื่องกรมการศาสนา ข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่ว่า การตั้งเจ้าหน้าที่ในกรมการศาสนา ซึ่งรัฐบาลตั้งมานานนี้ ข้าพเจ้าไม่คัดค้านในเรื่องตำแหน่งหน้าที่ราชการในส่วนหลักการ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าในการที่จะมาจ่ายจากรายได้ของแผ่นดินนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้อง การจ่ายนั้น ควรจะต้องจ่ายจากเงิน ซึ่ง

เป็นสาธารณสมบัติส่วนกลางของพระ
พุทธศาสนา ผู้ที่จะเข้ามาทำงานใน
ส่วนนั้นก็ควรจะเป็นเจ้าหน้าที่ในทาง
พระพุทธศาสนา และการที่จะมาตั้ง
งบประมาณให้ผูกพันรายจ่ายของแผ่นดิน
ในส่วนตัวข้าพเจ้านั้นไม่เห็นชอบด้วย
มีเงินที่เพิ่มขึ้นอีกประการหนึ่งที่เป็นเงิน
เพิ่มเข้าตำแหน่ง เช่นเป็นต้นว่าเดิมได้
รับอัตรา ๑๕๐ ก็เพิ่มเป็น ๑๖๐ นั้น
เรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่า การที่รัฐบาลได้
เสนอมานั้นไม่เห็นชอบ ด้วยข้อตกลง
ของรัฐบาลไม่มีข้อผูกพันที่จะไปเพิ่ม
อัตราเงินเดือนของข้าราชการให้เข้า
ตำแหน่ง การที่ตงมานั้นข้าพเจ้าจึง
เห็นว่าไม่ถูกต้อง

มีการสร้างโรงเรียนเตรียมอุดม
อีก ๓ แห่ง ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาล
ว่า ในการสร้างโรงเรียนเตรียมอุดม
๓ แห่งนั้นรัฐบาลมีโครงการที่จะสร้าง
ในจังหวัดใดบ้าง มีเงินเดือนและ
ตำแหน่งเจ้าหน้าที่และครูในกรมสามัญ
ศึกษาซึ่งเพิ่มขึ้นเป็นปริมาณเงินรวม
๒ แสนบาทนั้น ข้าพเจ้าขອງใจว่าจะเพิ่ม
เจ้าหน้าที่อย่างไร ทั้งนี้เกี่ยวไปถึงการ

ศึกษาทั่วไปในส่วนกรมสามัญศึกษา
สำหรับเจ้าหน้าที่ได้มีข่าวแว่ว ๆ ว่าทาง
กระทรวงศึกษาธิการอาจจะตั้งสามัญ
ศึกษาจังหวัด ถ้าแม้ว่าเป็นจริง
เช่นนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถ้าตั้งเป็น
อิสระต่างหากจากกระทรวงศึกษาธิการ
จังหวัดแล้ว งานศึกษาธิการนั้นแยกกัน
ไม่ออก ก็จะเป็นว่าศึกษาธิการจังหวัด
กับกรมสามัญศึกษาจังหวัดจะมีการ
ขัดแย้งกันประหนึ่งว่า มีเสือ ๒ ตัวอยู่
ในถ้ำเดียวกัน การศึกษาของประเทศ
อาจจะไขว้เขวได้ แต่ถึงแม้ว่าจะตั้ง
เจ้าหน้าที่ไปในการทำงานจะให้อยู่ในบังคับ
บัญชาของศึกษาธิการจังหวัดโดยให้มี
เจ้าหน้าที่จังหวัด โดยให้มีการควบคุม
ในส่วนกรมสามัญศึกษาแล้ว ข้าพเจ้า
พร้อมที่จะรับไว้พิจารณา

มีนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไป
อีกประการหนึ่งก็คือว่า ตามโครงการ
ศึกษาชาติที่รัฐบาลได้ทดลองกระทำมา
เป็นเวลา ๓-๔ ปีแล้ว ได้ตัดมัธยม
ปีที่ ๗ ที่ ๘ ออก แล้วมีชั้นเตรียมอุดม
ศึกษาชั้นแทน ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐ
บาลว่า ในปัญหาที่รัฐบาลจะมีนโยบาย

ที่จะตงมธยมปีที่ ๗-๘ เพิ่มขึ้นอีกหรือไม่
 ข้าพเจ้าเรียนตามนวกเพื่อทราบการที่
 ถอว่าผู้สำเร็จมัธยมศึกษาชั้นนี้ควรจะได้
 รับความรู้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๘ เดิม
 ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พลเรือนเราได้บัญญัติไว้ว่า ผู้ที่จะเข้า
 สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนนั้น
 จะต้องสำเร็จมัธยมศึกษา การที่กตความ
 รุลงมาเพียงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ นั้นทำให้เรา
 ข้าราชการไปทำงานมีคุณภาพดีไม่เท่า
 มัธยมศึกษาปีที่ ๘ ความดีนั้นดี แต่ดีไม่เท่า
 มัธยมศึกษาปีที่ ๘ ท่านรัฐมนตรีทุกท่านคง
 จะยอมรับว่า ถ้าเราได้นักเรียนสำเร็จ
 มัธยมศึกษาปีที่ ๘ เป็นเสมียนคงจะพอใจ
 มากกว่านักเรียนที่สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ ๖
 เป็นแน่ เมื่อเช่นนั้นแล้วจึงเป็นเหตุให้ผู้
 ที่สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ ๖ แล้ว ต้องเข้าทำราชการ
 เป็นอันมาก จึงเห็นว่าทำให้สมรรถภาพ
 ของข้าราชการหย่อนลง และผลของการ
 ศึกษาต่างๆ ไปของนักเรียนนี้ ข้าพเจ้า
 รู้สึกว่า ผู้ที่สำเร็จมัธยมศึกษาแล้วมี
 ความรู้่น้อยกว่าเดิมมาก ผู้ที่สำเร็จมัธยมศึกษา
 ที่ ๖ แล้วตั้งประโยคว่า ไอ อีส (I is)
 กมี ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าผู้สำเร็จมัธยมศึกษาที่ ๖
 ตั้งประโยคว่า ไอ อีส (I is) แล้วก็น่า

จะขบขันในเรื่องการควบคุมนโยบายการ
 ศึกษาเป็นอันมาก ถึงแม้ว่าเรามี
 นโยบายตั้งเตรียมอุดมศึกษาอีก ๓ แห่ง
 ในภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคอีสานแล้ว
 ก็ตาม การแก้ในเรื่องนี้ก็เพียงว่า ให้
 นักเรียนที่สำเร็จมัธยมศึกษาที่ ๖ เท่านั้นที่ได้
 มีที่เรียนสูงขึ้น ส่วนที่จะแก้ในปัญหาว่า
 จะให้นักเรียนที่สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ ๘ เข้า
 รับราชการแทนนักเรียนที่เรียนสำเร็จ
 มัธยมศึกษาปีที่ ๖ นั้นเรายังแก้ไม่ตก เพราะ
 จะต้องกระทบกระเทือนถึงตำแหน่ง
 หน้าที่ราชการอื่น ๆ ด้วย ข้าพเจ้ามี
 ความกังวลเป็นอันมาก และประสงค์ที่
 จะให้รัฐบาลพิจารณาให้ตั้งมัธยมศึกษา
 อีกครั้งหนึ่ง เกี่ยวกับฐานะของโรงเรียน
 ราษฎร์นั้น ข้าพเจ้ามีความตั้งใจเป็น
 อันมาก ข้าพเจ้าเคยได้รำ ร้อง ในที่
 ประชุม และที่ประชุมกรรมการแล้ว
 ว่า ในเรื่องโรงเรียนราษฎร์นั้น ถ้า
 ปล่อยไว้เช่นนั้น ข้าพเจ้าข้องใจว่าการ
 ศึกษาของเด็กจะ ตกต่ำลงเป็นอันมาก
 นักเรียนที่ติดสังกัด โรงเรียน ราษฎร์นั้น
 มีมากกว่านักเรียนโรงเรียนรัฐบาลเกือบ
 เท่าตัว เราจะเห็นได้ว่ากรมสามัญศึกษา
 ซึ่งจัดโดยเฉพาะโรงเรียนราษฎร์ ได้จ่าย
 เงินนับเป็นจำนวนเงิน ๒ ล้านกว่าบาท

แต่จำนวนโรงเรียนราษฎร์ นั้น มีจำนวนถึง ๒ เท่าของโรงเรียนรัฐบาล การปล่อยให้เอกชนจัดการศึกษาของชาติที่ทำอยู่เวลานี้ ข้าพเจ้าคิดว่าการศึกษาไม่ได้รับผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย คือว่าโรงเรียนราษฎร์จะหาครูที่ดี จะเป็นครูใหญ่หรือครูประจำชั้นที่มีคุณวุฒิเพียงพอแก่การที่จะให้การศึกษาแก่เด็กนั้น หาไม่ได้เมื่อหาไม่ได้เช่น นี้แล้ว ก็ย่อมหาตามมีตามเกิด คือ เอนักเรียนมัธยมปีที่ ๔-๕-๖ อายุ ๑๖-๑๗-๑๘ ซึ่งสำเร็จมัธยมปีที่ ๖ แล้วจึงไปสอบ การชดเชยชดักในเรื่องครูนี้ย่อมเป็นที่รู้ประจักษ์กัน ทั้ง ทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเจ้าหน้าที่กรมสามัญศึกษา ที่ปัญหาทางแก่ข้าพเจ้าก็ได้เรียนตามรัฐบาลว่าจะแก้โดยวิธีใดในเรื่องเหล่านี้ให้ได้ผลดีขึ้น ในส่วนเด็กนั้นในความเห็นของข้าพเจ้าฯ เห็นว่า โรงเรียนราษฎร์นั้นไม่ควรจะมี รัฐบาลควรจรรีบเข้าจัดการศึกษาเสียเองทั้งสิ้น เพื่อที่จะให้นักเรียนได้รับการศึกษาเสมอกัน จริงอยู่โรงเรียนราษฎร์ที่สอน ๆ กันนี้ย่อมเห็นกันว่าเขามีฐานะดี มีความมั่นคงพอ กับผลของการสอบไล่นักเรียน ได้ไม่ต่ำ

กว่าโรงเรียนของรัฐบาลนัก แต่ในส่วนเนื้อหาอันผลของการที่เราจับโน้น ชนนี้คือได้ครูมาสอน ๒-๓ เดือนแล้วออกไป แล้วผลของการศึกษาของเด็กจะดีได้อย่างไร.....

ประธานสภาฯ: หมดเวลาแล้ว
นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ขอด้อ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนว่า ทำอย่างไรรัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะจัดการศึกษาในส่วน โรงเรียนราษฎร์ให้ดียิ่งขึ้นจากที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ได้หรือไม่ หรือจะคงให้เป็นอยู่ดังในปัจจุบันนี้

นโยบายอีกประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าใคร่ที่จะกราบเรียนตามรัฐบาลในที่นี้ ก็คือว่าในปัญหาการลูกเสือและการยุวชนทั้งสองอย่างนี้ยังขัดแย้งกันอยู่ ความมุ่งหมายในการลูกเสือและยุวชนนั้นย่อมเป็นที่ประจักษ์ทั่วๆ ไปแล้วว่า เรามุ่งในการสร้างชาติเช่นเดียวกัน ต่อมุ่งในเรื่องเช่นเดียวกันแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าจะจัดในเรื่องยุวชนก็ขอให้จัดให้ทั่วทั้งประเทศ หรือถ้าจัดไม่ได้ทั่วทั้งประเทศก็ขอให้จัดให้ โรงเรียนต่างๆ ได้มีหลักสูตรในการที่จะสมานกันกับโครงการกรมยุวชน ซึ่งวิธีการของการลูกเสือแต่เดิม

นั่นเราก็มีหลักสูตรในการที่จะฝึกหัดทำ
อาวุธเช่นเดียวกัน.....

ประธานสภา ฯ : ขอให้รวบรวม
ในส่วนงบประมาณ ท่านอย่าเลยไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุป
ราชธานี) : เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึง
เรียนถามรัฐบาลเรื่องยุชชนกับเรื่องลูก
เสือคงจะแยกกันเช่นนี้ หรือรวมเป็น
อันเดียวกันเพื่อส่งเสริมให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าขอสรุปในเรื่องการตั้ง
งบประมาณนี้ว่า ถ้าเราหนักไปในทางที่
จะตั้งตำแหน่งใหม่มีค่าใช้จ่ายมากมาย
ไว้อย่างสูง ฐานะของราษฎร ข้าพเจ้า
เคยร่ำร้องในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
มาหลายครั้งแล้วว่า ฐานะของราษฎร
นั้นยากจน บางบ้านมีแต่ผ้านุ่งผืนเดียว
ผัวไปแล้วเมียต้องอยู่บ้าน และบัดนี้
ยังมีรัฐมนตรีออกมาว่า ไม่ใส่เสื้อเข้าใน
เมืองไม่ได้ คือเขาในเขตเทศบาลไม่ได้
เช่นนี้ราษฎรก็ไม่ต้องมาติดต่อในเมือง
เพราะฉะนั้น จึงเป็นว่าถ้าแม้ว่าเราจะ
สร้างฐานะของราษฎรให้ดียิ่งขึ้น ไม่ใช่
ว่าเราจะให้ราษฎรสร้างตัวโดยรัฐบาล
ไม่ส่งเสริมเช่นนั้นแล้วก็ยาก เช่น
อย่างไปขายผักแล้วเจ้าหน้าที่จะต้อง

บังคับให้เขาใส่รองเท้าหุ้มส้น ซึ่งราคา
ค่ารองเท้านั้นหาตั้งปีกก็ไม่ได้ เช่นนี้
ทำให้ข้าพเจ้าข้องใจว่า รัฐบาลไม่ได้ทำ
ให้ส่งเสริมฐานะของราษฎรให้ดียิ่ง
ขึ้นเลย

พล. ร.ท. หลวงสินธุสงครามชัย
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
ธิการ : ตามที่ท่านสมาชิกต้องการทราบ
นโยบายบางอย่างนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอ
ชี้แจงหลักสั้นๆ ให้ทราบดังนี้

สำหรับโรงเรียนเตรียมชั้น
การดำริว่าจะตั้งที่สงขลาแห่งหนึ่ง ที่
อุบลฯ แห่งหนึ่ง ส่วนทางคานเหนือยังไม่
เป็นที่แน่นอน แต่เข้าใจว่าคงจะเป็น
ที่เชียงใหม่ ส่วนเรื่องเกี่ยวกับเงินเดือน
ของกรมสามัญศึกษาและกล่าวไปถึง
สามัญศึกษาจังหวัดนั้น ความจริงก็ได้
เคยคิดในเรื่องนี้เหมือนกัน แต่ภายหลัง
ได้เลิกไปเสียแล้ว งบประมาณสำหรับ
ที่เกี่ยวกับครูก็คือจะต้องขยายโรงเรียน
มัธยมปีที่ ๖ น้อย่างหนึ่ง และอีกอย่าง
หนึ่งเกี่ยวกับโรงเรียนราษฎร ที่เกี่ยวกับ
มัธยมปีที่ ๖ นั้นที่จริงก็มีความจริงดังที่
ท่านได้กล่าวมาแล้ว แต่ทั้งนี้เกี่ยวกับหลัก
สูตรและครูที่เรากำลังฝึกหัดอยู่ในบัดนี้

เพื่อให้ได้ครูเพียงพอ เมื่อได้ครูเพียงพอแล้ว เชื่อว่านักเรียนคงจะได้มีความรู้สูงขึ้นเป็นแน่ ส่วนมัธยมปีที่ ๘ นั้นไม่จำเป็นจะต้องตั้งชั้น เพราะถ้าตั้งชั้นแล้วจะทำให้โครงการที่ได้ทำไว้แล้วนั้นให้เปลี่ยนแปลง คือเราได้ตั้งโรงเรียนเตรียมรับช่วงคล้ายๆ กับมัธยมปีที่ ๘ แต่ผิดกันที่วิชามากกว่ากัน และถ้าเราจะตั้งมัธยมปีที่ ๘ ขึ้นแล้ว ต่อไปก็คงจะขอรับรองให้ตั้งทั่วทุกจังหวัด และจะต้องเพิ่มงบประมาณในการนี้มากมาย

สำหรับโรงเรียนราษฎรนั้น ที่จริงโรงเรียนราษฎรนั้นเพิ่งจะได้เริ่มทำเมื่อ ๓-๔ ปีมานี้เอง. ซึ่งเราเห็นว่าโรงเรียนราษฎรสมควรจะรับภาระไปจากรัฐบาลบ้าง จริงอยู่มีบางอย่างที่ยังบกพร่อง แต่ก็ใคร่จะให้ถือว่าในขณะนี้ยังอยู่ในระหว่างปรับปรุง ตั้งจะเห็นแล้วว่าเราได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปควบคุมยังที่ต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ซึ่งเราก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่จากกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ไป แต่ส่วนสำหรับจังหวัดต่าง ๆ นั้นก็ให้จังหวัดจัดเจ้าหน้าที่ไปควบคุมดูแลโรงเรียนราษฎรต่างๆ เพื่อให้การสอนได้รัดกุมยิ่งขึ้น สำหรับการ

ปรับปรุงนั้นท่านจะเห็นแล้วว่าในปีหนึ่งๆ เราได้โรงเรียนราษฎรที่มีสมรรถภาพดีขึ้นมาราวๆ ๑๐ โรงเรียน ถ้าหากว่าในปีต่อไป ได้ควบคุมให้มีโรงเรียนราษฎรที่มีสมรรถภาพดีขึ้นมาก ๆ แล้วก็นับว่าการศึกษาของชาติจะได้มีสมรรถภาพดีขึ้น แต่ในขณะนี้เราก็สามารถทำได้เพียงปีละ ๑๐ โรงเรียน ถ้าหลาย ๆ ปีเข้าเราก็จะได้โรงเรียนราษฎรจำนวนมากขึ้น หมายความว่าราษฎรที่มีฐานะดีนั้นได้ตั้งโรงเรียนมากขึ้น นับว่าเป็นการเพียงพอและนอกจากนั้นเพื่อจะเป็นการช่วยเหลือโรงเรียนราษฎรให้มีสมรรถภาพดีและเร็วขึ้น เราก็ได้ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูในการฝึกหัดครูนั้นได้มีโครงการเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้ว พ.ศ. ๒๕๐๑ นี้ได้มีโรงเรียนฝึกหัดครูเพิ่มขึ้นอีก กระทรวงศึกษาธิการพร้อมที่จะอุดหนุนครูของโรงเรียนราษฎร เช่นการตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประถมเป็นต้น ทั้งนี้เพื่อจะช่วยให้โรงเรียนราษฎรเหล่านั้นมีครูดีขึ้นเป็นลำดับ ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับลูกเสือและยุวชนนั้นก็มีความเห็นตรงกัน แต่หากยังแยกกันอยู่ เพื่อที่จะไม่ให้เสียรูป

เสียรอยก็ตำริ จะ รวมกัน เสีย แต่ว่า
ขณะนี้เรายังมีข้อผูกพันอยู่กับ นานาชาติ
อยู่บ้าง

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (พัทลุง) :
ข้าพเจ้ามีความข้องใจมาตรา ๕ ว่าด้วย
รายจ่ายพิเศษ คือเลขหมายที่ ๑๔, ๑๕
เลขที่ ๑๔ ว่าด้วยการชลประทาน เลขที่
๑๕ การชลประทานท้องถิ่น รวมเป็น
เงิน ๓ ล้าน ๙ แสนเศษ ปีก่อน ๆ
เคยตั้งไว้ว่าเป็น การชลประทาน จริง ๆ
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็น สกิมการชลประทาน
บัดนี้ ได้แยกออกเป็น การชลประทาน
ท้องถิ่นอีกประเภทหนึ่ง ข้าพเจ้าสงสัยว่า
จะแบ่งจ่ายได้อย่างไร การชลประทาน
ท้องถิ่นหมายความว่า ถึงว่าจะแบ่งจ่าย ไป
ให้ท้องถิ่นทำอย่างนั้นหรือ หรืออย่างไร
เพราะเท่าที่เป็นมาแล้ว เฉพาะที่มีอยู่ใน
โครงการก็หมายความว่า ในภาคใต้ไม่
เคยได้รับเลยแม้แต่บาทเดียว เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าสงสัยว่า ปีก่อน ๆ เคย
จ่ายเช่นนี้หรือ หรืออย่างไร ทางภาคใต้
ไม่เคยได้รับเลยแม้แต่บาทเดียว ยิ่ง
จังหวัดพัทลุงด้วยแล้ว การภาษีอากรก็
เสียเช่นเดียวกัน เสียเหมือนกัน แต่ทำ
ไม่ไม่ได้รับการบำรุงบ้างเลย มีแต่การ

ทำนาแต่อย่างเดียว ก็เมื่อไม่ได้รับการ
บำรุงจากการชลประทานแล้ว การทำนา
จะเจริญได้อย่างไร ถ้าหากว่าเป็นการ
ชลประทานท้องถิ่นแล้ว ขอเรียนถามว่า
จะมีส่วนได้รับบ้างหรือไม่ สหกรณ์ก็
เช่นเดียวกัน ปีหนึ่งตั้งรายจ่ายไว้ ๕
ล้านถึง ๗ ล้าน ปีนี้ ๑๒ ล้านเศษ
แต่ไม่เคยได้รับเลยแม้แต่ สมากมเดียว
ขอเรียนถามว่าจะให้ทั่วถึงกัน ได้หรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง :
เรื่องอย่างนั้นได้ทำมาประมาณ ๒-๓ ปี
แล้ว แต่เดิมมีการชลประทานอย่างเดียว
ภายหลังกรมการ งบประมาณ ได้ตัด
เงินรายจ่ายอื่นไม่จำเป็นออก แล้วรวบรวม
เงินไว้เป็นก้อน ที่กรมการ
ในครั้งกระนั้นก็ได้พิจารณากันว่า ควร
จะนำเงินนี้ไปช่วยการชลประทาน ท้องที่
หมายความว่าเงินนั้นตั้งไว้ในกรมชล
ประทาน ท่านอธิบดีกรมชลประทาน
ก็จะได้ไปสำรวจดูว่า ท้องที่ใดบ้างที่
สมควรจะได้รับการช่วยเหลือ ส่วนที่ว่า
บ้างก็ไม่ได้รับนั้นก็คง ดูว่า ใน ท้องที่
ใด หมายความว่ากันดารมากหรือน้อย
บางที่อาจจะมีจังหวัดอื่นที่กันดารมากกว่า

จังหวัดพัทลุง จึงให้ได้รับไปก่อน เช่น
นี้เป็นต้น

ส่วนข้อสงสัยของท่านสมาชิกที่
กล่าวมาก่อนเมื่อก่อนเกี่ยวกับเรื่อง
หลักการว่า เหตุใดในปีนั้นจึงไม่ได้ตั้ง
รายได้ไว้เป็นหลักการด้วยนั้น ความจริง
นับตั้งแต่เราได้ดำเนินแบบใหม่คือได้ตั้ง
รายจ่ายไว้เท่านั้นในหลักการ ส่วนรายได้
ได้นั้นไม่ได้ตั้งไว้ในหลักการ แต่ให้
ยกมากล่าวไว้ในเหตุผล ทั้งนี้เพราะ
เหตุว่า แต่เดิมมานั้นเป็นความจริงที่ว่า
ได้นำเอารายได้ไปใส่ไว้ในหลักการด้วย
แต่เมื่อได้ผ่านพระราชบัญญัตินั้นไป
แล้ว สมมติว่า รายได้มีเพิ่มขึ้นมากกว่า
ที่เราใส่ไว้ในหลักการ เมื่อเป็นเช่นนั้น
แล้วเราจะมิรับรายได้นั้นไม่ได้หรือ
เพราะฉะนั้น รัฐบาลจึงได้ทำแบบใหม่
คือหมายความว่า ถึงแม้เราจะได้อะไร
มากกว่าที่ได้กำหนดไว้เราก็สามารถที่จะ
รับเอาไว้ได้ ถ้าเราไปใส่ไว้ว่า รายได้
ไม่เกิน ๑๖๕ ล้านบาทอย่างนี้ ส่วนที่
เกินเรารับไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้
ใส่ไว้ในหลักการ แต่เอามาใส่ไว้ใน
เหตุผล ส่วนการตั้งตำแหน่งเกี่ยวกับ
การรับนักเรียนต่างประเทศนั้น ความ

จริงได้ตั้งตามข้อสังเกตของกรรมาธิการ
เมื่อปีกลายนี้ซึ่งว่า เมื่อเขากลับมาแล้ว
ก็ให้ตั้งไว้ให้ ส่วนที่นักเรียนต่าง
ประเทศไม่ได้รับตำแหน่งในงบประมาณ
นั้นก็ให้ตัดออก ในการที่ได้ตั้งไว้ให้
เช่นนั้นก็เนื่องจากการผูกพัน เช่น
รัฐบาลได้ส่งนักเรียนไปศึกษาในต่าง
ประเทศ เมื่อนักเรียนนั้นได้กลับมา
ไม่มีตำแหน่งจะกิน แต่ก่อนก็เที่ยววิ่ง
ไปกระทรวงนั้นบ้าง กระทรวงนี้บ้าง
กระทรวงนั้นรับ กระทรวงนี้ไม่รับ
เพราะฉะนั้นเพื่อจะให้ระเบียบ
รัฐบาลจึงได้ตั้งไว้ให้ แต่ไม่ใช่เป็น
การประจำ เมื่อเขาได้ประจำหรือได้ขึ้น
ในตำแหน่งไหนทางอื่นแล้ว อัตรานี้
เราก็ตัดออก

นายพัน พรหมพิทักษ์กุล(บุรีรัมย์):
ความจริง การอภิปรายในร่างพระราช
บัญญัติงบประมาณนี้ ก็ได้พูดกันมา
มาก แต่ที่ว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติ
งบประมาณปีนี้ได้เพิ่มรายจ่ายสูงขึ้นอย่าง
น่าสนใจของสมาชิกแห่งสภาฯ นั้น
ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่สนใจเป็นอย่างยิ่ง
และก็ได้พยายามตรวจรายการจ่าย
ข้าพเจ้า ขอสนับสนุนสารสำคัญที่ท่านผู้

แทนจังหวัดอุบล ฯ กล่าว แต่ว่ามีข้อ
 กติเห็นที่จะเสนอเพิ่มเติมต่อสภา ฯ นอก
 นิดหน่อย คือว่าสารสำคัญที่ว่าเรานำ
 เงินมาใช้จ่ายนั้น ไม่พบว่าได้ทำนุบำรุง
 อะไรให้ราษฎรดีขึ้น แต่พบแต่การใช้
 จ่ายเพิ่มตำแหน่งเพิ่มอัตราเพิ่มค่าใช้สอย
 และการจร แต่อย่างไรก็ตาม ในเรื่อง
 การเพิ่มคนเพื่อการทำงานนั้นความจริง
 คนกับงานนั้นเป็นปัญหาที่แยกกันไม่ได้
 เพราะว่าเมื่อเรามีสงาน เราก็ต้องมีคน
 ทำงานเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็เห็นด้วยใน
 การตั้งงบประมาณมาเช่นนั้น แต่ข้าพเจ้า
 สนใจอย่างยิ่งว่า วิธีเพิ่มคนงานในการ
 ทำงานนั้น เราถืออะไรเป็นหลัก เรามี
 แนวทางอย่างไร และคนที่ทำงานนั้น
 คຸ້ມกับเงินที่จ่ายไปหรือไม่ และในเรื่อง
 การงานต่าง ๆ นั้น อย่างใดควรจะใช้
 จ่าย อย่างใดไม่ควรจะใช้จ่าย จริงอยู่
 เราย่อมรำลึกถึงผลของงานเป็นใหญ่ แต่
 ปัญหาในเรื่องการเงินนั้น เราจะต้อง
 ประหยัด ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้เห็น
 ชัด ๆ ว่า การใช้จ่ายของเรายังไม่จำเป็น
 เป็นต่อสมรรถภาพของการทำงาน ตัวอย่าง
 ง่าย ๆ เช่นการส่งเสริมการทอเสื่อหรือ
 การทอผ้าแบบกึ่งกระตุก ระหว่างกระ

ทรวงการเศรษฐกิจกับกระทรวงศึกษา
 ธิการ กระทรวงศึกษาธิการก็พยายาม
 ที่จะปั้นตัวเด็ก ๆ ให้เป็นนักทอผ้าขึ้น
 เมื่อเป็นนักทอผ้าขึ้นแล้ว จะไปทอผ้าที่
 ไหน ฝ่ายกระทรวงการเศรษฐกิจก็พยายาม
 ส่งเสริมการทอผ้าขึ้นเหมือนกัน แต่
 ส่งเสริมให้เป็นการอุตสาหกรรมภายใน
 ครอบครัว นั้นข้าพเจ้าก็เห็นชอบด้วย แต่
 ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเอามารวมกันไว้เสีย
 คือเมื่อเรียนสำเร็จจากโรงเรียนแล้วก็ให้
 มีงานทำ คือแทนที่จะตั้งเจ้าหน้าที่เพิ่ม ก็
 รับนักเรียนเหล่านั้นทำให้รายจ่ายลดน้อยลง
 กว่านี้อีก เช่นอย่างงานของกรมประชา
 สงเคราะห์ ซึ่งตั้งนิคมขึ้นนั้นก็ไปพอง
 กับงานของกระทรวงเกษตรราชการซึ่ง
 อยู่ในรูปสหกรณ์ ข้าพเจ้าขอยกอุทาหรณ์
 หนึ่ง ๆ เท่านั้นซึ่งถ้าพิจารณาแล้วจะเห็น
 ว่างานพองกันโดยไม่จำเป็น ถ้าหากจะ
 พิจารณาให้เป็นส่วนเป็น สัตแล้วก็จะลด
 เงินลงได้ จะทำให้ภาระการใช้จ่ายเงิน
 ค่าใช้สอยและการจรลดน้อยลง และ
 แนนอนที่สุดถ้าสภา ฯ รับผิดชอบการและ
 อนุมัติให้พระราชบัญญัตินั้นออกไปได้
 แล้ว สภา ฯ นี้จะต้องรับผิดชอบในการ
 เงินและเป็นความรับผิดชอบร่วมกับรัฐ

ด้วย ทว่าเป็นความรับผิดชอบเฉพาะ
 ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
 คลังนั้น ข้าพเจ้ายังไม่ตกลงปลงใจด้วย
 เมื่อสภาฯ นรรับหลักการก็ต้องมีส่วนรับ
 รับผิดชอบด้วย และอย่างไรก็ตาม ถ้าการ
 เงินไม่เป็นไปตามคาดหมาย ซึ่งใคร ๆ
 ก็ว่าอยู่ว่าจะเอาอะไรแน่ ในการคาด
 หมายตามภาวะของโลกในเวลา
 ข้าพเจ้าได้พยายามสนใจ และศึกษาจาก
 ท่านผู้สันตติกรณ์ ก็เอาอะไรแน่ไม่
 ใ้ เดียวเป็นอย่างนั้น เดียวเป็นอย่าง
 นี้ ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็เป็นหน้า
 ที่ของสมาชิกแห่งสภาฯ นี้จะได้พิจารณา
 ว่า จะเอาเงินนั้นไปตั้งจ่ายอะไร เพิ่ม
 ที่ไหน เพิ่มตำแหน่งอะไร จะได้อะไร
 ขึ้นมา ถ้าเราไม่พยายามช่วยกันอย่าง
 นั้นแล้ว ภาระอันหนักก็จะตกอยู่กับ
 ราษฎร ข้าพเจ้าขอส่งเสริมคำอภิปราย
 ของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
 อุบลฯ ที่ว่า ณ บัดนี้การแต่งกาย การ
 รับประทานอาหารของคนไทยก็อยู่ใน
 ระดับสูง ตัวเราสูงโดยคำแนะนำของ
 กรมประชาสงเคราะห์ โดยมีสภาฯ นี้
 เห็นด้วย เพราะว่าสภาฯ นี้อนุมัติให้
 ออกพระราชบัญญัติวัฒนธรรมและอะไร

ต่ออะไรอีก แต่ว่าฐานะในการเศรษฐกิจ-
 กิจของครอบครัวของราษฎรนั้น ไม่มี
 อะไรดีขึ้นเลย การเงินก็ฝืดเคืองลง สิ้น
 กำเข้ามา เครื่องใช้จ่ายใช้สอย อาหารการ
 กินแพงขึ้น ขอนขอสภาฯ ได้บรรจุไว้ด้วย
 เมื่อสภาฯ นรบรรจุแล้ว ข้าพเจ้าแน่ใจว่า
 แม้พระราชบัญญัตินี้จะผ่านกรรมวิธีการ
 ร้อยกรองรายละเอียดยิ่งขึ้น ทง ๆ ที่
 กรรมวิธีการอนุมัติมาแล้วว่า ตำแหน่ง
 นั้น ๆ ควรเพิ่มอย่างนั้นก็ตาม ขอสมาชิก
 ได้ช่วยกันพิจารณาแปรญัตติและโต้แย้ง
 ทักทวน เพราะว่าถ้าปล่อยให้ใช้จ่ายฟุ่ม
 เฟือแล้ว ภาระก็จะไปตกหนักอยู่กับ
 ราษฎร ลำพังหาหมวกสวมและเสื้อสวม
 ก็เต็มที่อยู่แล้ว แต่ว่าเราต้องการจะให้
 ชาวไทยเรามีสง่างามเป็นอันว่าเราไม่พุง
 อกในชั้นนั้น แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า ไม่
 มีสตางค์จะใช้ ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ใน
 จังหวัดบุรีรัมย์มีบางอำเภอที่อดข้าวถึง
 ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เวลานั้นตายไปบ้าง
 แล้วก็มี อย่างที่แต่ใช้ ๒ ฟองเลย แม้
 แต่ข้าวก็ไม่มีจะกินอยู่แล้ว เช่นนี้สภาฯ
 จะละเลยเช่นนั้นหรือ จะไม่นำมาเป็น
 ข้อพิจารณาถึงรายได้ของเราบ้าง
 หรือ สำหรับรายละเอียดของกระทรวง

ทบวงกรมนั้น ก็ได้มีผู้พิจารณากันมาก
 เหมือนกัน ซึ่งทุก ๆ ครั้งข้าพเจ้าเป็นผู้
 สนับสนุน แต่สำหรับในคราวนี้ข้าพเจ้า
 ยังมีความข้องใจเป็นอย่างยิ่งว่า งบประมาณ
 ที่เพิ่มขึ้นทั้งหลายสิบล้านบาท
 เมื่อมาพิจารณาดูในงบประมาณของ
 กระทรวงเกษตรราธิการก็ไม่พบอะไรเป็น
 ล่าเป็นสิ่งที่เพิ่มขึ้นเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 กรมเกษตรซึ่งเป็นหลักสำคัญของ
 ประเทศไทยซึ่งเราได้เคยพูดถึงกันมา
 หนักหนาแล้วว่า การเกษตรเป็นกระดูก
 สันหลังของประเทศ บัดนี้กระดูกสัน
 หลังนั้นมองไม่เห็นเสียแล้ว เรา
 มองไม่พบการปรับปรุงเพิ่มขึ้นสำหรับ
 กระดูกสันหลังเลย ข้าพเจ้าจะยกอุทา
 หรณ์ซึ่งประจักษ์แก่ข้าพเจ้าเอง จังหวัด
 บุรีรัมย์เกิดโรคระบาดสัตว์ จึงโทรเลข
 ขอแพทย์ทางกรมเกษตร แต่ทางกรม
 เกษตรก็ตอบว่า ไม่ไหวเพราะทุก ๆ
 แห่งก็ต้องการแพทย์ ทุก ๆ แห่งมีแต่
 โรคทงหนน ข้าพเจ้าไม่สามารถที่จะทน
 ดูความพินาศนิบหนายของประชาชน ชาว
 บุรีรัมย์ได้แล้ว ทรัพย์สินเงินทองของ
 ประชาชนต้องสูญเสียไปเท่าไร ๆ จะแก้
 หรือเปล่า แก้ไม่ได้ในที่สุดคล้าย ๆ กับ
 ว่าบุรีรัมย์ตายไปแล้ว ราษฎรทำนาไม่

ได้ ต้องอดข้าวและถึงตายไปแล้วก็มี
 และข้าพเจ้าแน่ใจว่า ราษฎรในจังหวัด
 อื่น ๆ บางจังหวัดก็คงจะอยู่ในรูปเดียว
 กัน งานของกระทรวงเกษตรราธิการ
 ถึงสมาชิกเองก็รับรองหนักหนา ทงการ
 ชลประทานและการเกษตรไม่ได้ก้าวหน้า
 ไปเลย ทง ๆ ที่ท่านรัฐมนตรีท่านก็ว่า
 ก้าว จริงอยู่ ออกก้าวไปเหมือนกัน
 แต่ว่าไม่ทันใจ ก้าวไม่ทันภาวะหมวก
 และรองเท้าตามรัฐธรรมนูญเลย

การชลประทานนั้น ข้าพเจ้าได้
 พบคำพูดของท่านผู้รู้ผู้หนึ่งแล้ว ก็รู้สึก
 ว่าเป็นคำพูดที่น่าคิดอยู่เหมือนกัน การ
 ชลประทานของประเทศไทยมีเทคนิคมาก
 เหลือเกิน แต่ส่วนการชลประทานของ
 อินโดจีนที่ฝรั่งทำทง ๆ ไว้ดูทำกันง่าย
 มากและเสียค่าใช้จ่ายน้อย แต่ของเรา
 สำรองแต่ละครั้งนานเหลือเกิน นี่เป็น
 เหตุให้ชักช้า ขอกราบเรียนท่าน รัฐ
 มंत्रीว่า ควรจะให้ได้เร็วที่สุด แต่
 เทคนิคนี้ช้าลำบากมาก

สำหรับ กระทรวงเกษตรราธิการ
 ข้าพเจ้าขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีโดย
 เฉพาะ ขอได้โปรดแถลงข้อข้องใจของ
 ข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าพบรายการหนึ่งว่า

จะสร้างสวนป่าขึ้นแห่งหนึ่งที่บางเขน เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒ แสนบาท นี้ มีความประสงค์อะไร ข้าพเจ้าเองเป็น ลูกเกษตรกรเหมือนกันและได้ศึกษามา ใน ทางนี้บ้าง แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่พบความ เหมาะสมอะไรที่จะมาสร้างสวนป่าใน พระนครนี้ ความจำเป็นในเงิน ๒ แสน นี้ เป็นของท่านผู้แทนราษฎรอยุธยาซึ่ง นำไปบำรุงพันธุ์ข้าวแต่เพียงชนิดเดียว ซึ่งมีการบำรุงพันธุ์ข้าวตามพระราช บัญญัติบำรุงพันธุ์พืชของกระทรวง เกษตรราธิการที่สภา ฯ นอนุมัติไปแล้ว ด้วยความหวังว่า พืชพันธุ์ธัญญาหาร ของประเทศไทยที่ขึ้นเท่านั้นยังไม่พอ ปีหน้ากระทรวงเกษตรราธิการควรจะ ได้ รับผิดชอบในเรื่องพันธุ์ข้าวปลูก นี้เป็น โอกาสอันดีแล้วที่จะได้รับประโยชน์ใน การบำรุงพันธุ์ข้าวหลายจังหวัด จังหวัด ไกล ๆ นี้เอง เช่นจังหวัดฉะเชิงเทรา ครั้งแรกฝนดี พอตกกกล้าได้แล้ว หนี กลับมีไม่พอ ข้าวตายหมด ครั้งที่ ๒ นามา แต่ไม่มีพันธุ์ข้าว บางรายก็ไม่ได้ทำเลย เขาก็กลายเป็นบุคคลที่ประเทศ ไทยไม่ต้องการ จนมีคำกล่าวกันว่า ทั่ว ๆ ไปว่า เมืองไทยไม่น่าจะมีขอตานเลย

หรืออะไรต่ออะไรเหล่านี้เป็นต้น จริง อยู่ บุคคลเหล่านี้มีความตั้งใจ ตั้งใจ ที่จะทำการที่ดีๆ แต่รัฐบาลไม่ช่วยเหลือ เขาจึงกลายเป็นบุคคลที่สังคมไม่นิยมไป แทนที่จะเอาเงินไปสร้างสวนป่าในพระ นครนี้ เอาเงินจำนวนนั้นไปซื้อพันธุ์ ข้าว พวกที่ไม่มีพันธุ์ข้าวปลูกก็จะได้รับ พันธุ์ข้าวจากกระทรวงเกษตรราธิการ ไป ปลูกในปีใหม่ และประโยชน์ของ กระทรวงเกษตรราธิการโดยตรงก็จะเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกเกรงใจสภา ฯ นเป็น อย่างยิ่ง เพราะได้ฟังมาเป็นเวลานาน จึงขอยับยั้งไว้แต่เพียงเท่านี้ ขอให้ท่าน รัฐมนตรีได้โปรดชี้แจงเรื่องนี้ให้ทราบ โดยตลอดด้วย

พล. อ.ต. พระเวชนันตรังสฤษณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ: เรื่องสัตว์แพทย์ที่มีจำนวนไม่เพียงพอ นั้น รัฐบาลก็ได้พยายามอยู่แล้ว คือได้ ตั้งงบประมาณไว้เพื่อสำหรับเพิ่มแพทย์ ผู้ช่วยเป็นจำนวน ๓๐๐ นาย ซึ่งก็ อาจจะสำเร็จออกมาทำงานได้ในปีที่จะ มาถึงนี้คือปีหน้า การที่วาสัตว์แพทย์ ไม่เพียงพอ นั้น ข้าพเจ้าก็ยอมรับว่า ใน เวลานั้นถ้าจะเทียบจำนวนสัตว์ที่มีอยู่ภายใน ประเทศนี้ก็ยังขาดอยู่ แต่รัฐบาลก็

พยายามเพิ่มจำนวนเรื่อย ๆ มา แต่ใน
 ปีที่แล้วมาซึ่งมีโรคระบาดมากมายนั้น
 ต้องถือว่าไม่ใช่เป็นปีปกติ เพราะว่ามี
 การพิพาทตามชายแดนอะไรเป็นต้น การ
 กักกัน การป้องกันโรคเคลื่อนไหวของ
 สัตว์ ย่อมจะต้องมีการสับสนอลหม่าน
 บ้างเพราะฉะนั้นโรคระบาดสัตว์จึงได้
 ระบาดมากกว่าปีก่อน ๆ แต่ในที่สุดก็ได้
 ยับยั้งไว้ได้อยู่แล้ว ส่วนในปีต่อไป
 ข้าพเจ้าก็ได้เรียนแล้วว่า จะมีจำนวน
 สัตว์แพทย์เพิ่มขึ้น ๓๐๐ นาย ก็จะได้
 ช่วยในกิจการนั้นเป็นอันมาก

ในการชลประทาน ท่านได้กล่าว
 ว่า เจ้าหน้าที่ออกจะดำเนินการไปใน
 ทางเทคนิคจัดเกินไป เรื่องนี้ข้าพเจ้า
 ขอเรียนว่า การที่จะต้องพิจารณาโครง
 การใด ๆ ให้ทำให้ละเอียดถี่ถ้วนเพียงใด
 นั้นยอมแล้วแต่ลักษณะของท้องที่ ท่าน
 จะเห็นได้ว่าสำหรับงานใหญ่ ๆ เช่น จะ
 สร้างเขื่อนกั้นแม่น้ำ น่าน แควนนั้น เป็นต้น
 แต่ละเขื่อนก็เป็นเงินทงนับล้าน เมื่อ
 เป็นเช่นนั้น เราจะต้องพิจารณาให้รอบ
 คอบว่า ถ้ากั้นเขาแล้วจะได้น้ำสักเท่าไร
 และจะได้พื้นที่นาซึ่งได้รับประโยชน์จาก
 เขื่อนกั้นนานเพียงไร งานเช่นนี้เราจะ

ต้องทำอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพราะว่าถ้า
 หากว่าเจ้าหน้าที่ทำไม่ถี่ถ้วนไม่ละเอียด
 แล้วมีการหักพังขึ้นมาจะมีการเสียหาย แล้ว
 เงินที่ลงทุนสร้างไปนั้นก็จะสูญเสียเปล่า
 ประโยชน์ ส่วนการชลประทานย่อย ๆ
 อย่างที่ท่านจะเห็นได้ว่า การเปิดเหมือง
 ฝ่ายเป็นพื้นที่ไม่เกินหมื่นไร่ เราก็ดำเนิน
 ทำเทคนิคเกินไป แต่แน่นอนเราจะต้อง
 สำรวจพื้นที่ดูก่อนว่า ถ้าทำเช่นแล้วจะ
 คุ้มค่ากันหรือไม่ จะต้องวัดระดับและ
 อะไรต่ออะไรอีก เพราะว่าการวัดระดับ
 นั้นเป็นการทำให้เราเห็นว่า เมื่อทำ
 เหมืองฝ่ายตามโครงการนั้นแล้วจะได้น้ำ
 ถึงไหนทางไหน เพียงพอหรือไม่ ท่าน
 อ้างว่าในดินแดนใหม่ที่เราได้มานั้นเขา
 ทำได้ง่ายมาก ท่านก็จะเห็นได้ว่า อย่าง
 ในท้องที่ทุกแห่งของเรา ก็ทำกัน อย่าง
 ง่าย ๆ เหมือนกัน ถ้าเป็นท้องที่ที่ไม่
 จำเป็นก็ไม่ต้องทำให้มากมายนัก ท่าน
 จะเห็นได้ว่าในท้องที่ราบเราก็ดำเนินไม่ได้ ใช้
 จ่ายในการที่จะพิจารณาสร้างโครงการ
 มากมาย ข้าพเจ้าขอเรียนว่า เท่าที่
 โครงการบางท้องที่ไปแล้วนั้น ถ้าคิดเฉลี่ย
 ลงไปแล้วก็ตกราว ๆ ๑๑-๑๒ หรือ
 ๑๕ บาทต่อไร่ ซึ่งเมื่อเทียบกับต่าง

ประเทศแล้วก็ เป็น อัตรากำไรจ่ายที่ต่ำ อยู่ ไม่ใช่สูงเกินไป และในขณะที่เดียวกันเราก็ได้ทำทุกสิ่งตามหลักวิชาการตามสมควร ข้าพเจ้าขอเรียนอีกอย่างหนึ่งว่า ในทางหลักวิชาช่างแท้ๆ แล้วเราจะต้องมีสถิติมาถึง ๑๐ ปี ช่างจึงจะรับรอง ตามที่เราเรียนมากกว่าอย่างนั้น แต่ใน ท้องที่การชลประทาน ไม่ได้เคยทำถึง เช่นนั้นเลย เพียงแต่คาดคะเนเอาเท่า นั้นเอง เพราะฉะนั้นเท่าที่ได้ปฏิบัติไป ข้าพเจ้าก็เห็นว่า เป็น การสมควรแล้ว ท่านสมาชิกคง จะเห็น ใจเมื่อ ได้รับคำ อธิบายเช่นนี้

ในส่วนเรื่องยอดงบประมาณที่จะ สร้างสวนป่าในจังหวัดพระนครนั้น ที่จริงทุกๆจังหวัดน่าจะมีป่าอยู่บ้าง เพราะ ว่าทุกแห่งทุกจังหวัดไม่ใช่อยู่ในภูมิประเทศที่มีป่ามีสวนจะได้อาศัย ไม่ร่มอะไร ได้สะดวกในพระนครนี้ ถ้าหากว่าได้มี สวนป่าขึ้นเช่นนี้แล้ว ก็ย่อมจะได้ประโยชน์ ๒ ประการคือ ประการหนึ่ง อาจจะเป็น ที่ที่สำหรับ ได้อาศัยศึกษาวิชา อะไร ๆ บ้างและ นอกจากนั้นเมื่อมีป่า ขึ้นแล้ว ไม่ที่เกิขึ้นในป่านั้นเติบโตขึ้น ย่อมจะเป็นประโยชน์อยู่มาก อย่างไรก็ตาม

ตามที่ย่อมจะได้ประโยชน์เกิดขึ้นมาบ้าง เหมือนกัน เช่นจะเห็นได้ว่า ในพระ นครของแทบทุกประเทศก็ย่อมมีป่าที่ ประชาชนจะได้ไปเที่ยวเล่น นอกจาก หย่อนอารมณ์แล้ว ยังเป็นสถานศึกษา อะไรเหล่านั้นเป็นต้นโดยเหตุนี้แหละเมื่อ มีงบประมาณพอที่จะทำได้แล้ว เราก็จำเป็นต้องเริ่มจัดทำขึ้นบ้าง แต่อย่างไร ก็ดีในงบประมาณเกี่ยวกับการชลประทาน กิติ เกษตรกิติ ท่านสมาชิกเห็นควร จะเพิ่มอะไร คัดอะไรต่างๆ นานาเหล่านั้น ท่านก็อาจจะไปแปรญัตติได้ เหตุผล ที่รัฐบาลได้ตั้งรายจ่ายต่าง ๆ ขึ้นมานั้น ก็เป็นไปตามที่ได้ชี้แจงมานี้

นายเปี่ยม บุณยะโชติ (นคร ศรีธรรมราช): ก่อนอื่นข้าพเจ้าจะ คัดค้านรัฐบาล ข้าพเจ้าจะพูดในแง่ดี ของรัฐบาลเสียก่อน รัฐบาลของเราได้ ตั้งงบประมาณเพิ่มเติมขึ้นมาเป็น เป็น จำนวน ๒๖๐ ล้าน นับว่าถูก แต่การ ที่รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณขึ้นนั้น อาศัย เหตุที่รัฐบาลต้องการตามความประสงค์ ของผู้แทนราษฎร ซึ่งเรียกสิ่งนั้นบ้าง เรียกสิ่งนั้นบ้าง ซึ่งรัฐบาลพยายามหา เงิน หาทองแต่รัฐบาลหาได้หาเงินหา ทองแก่ผู้ที่ยากจนไม่ อาทิเช่นรัฐบาล

เล็กเก็บเงินรัชชูปการไปคนละ ๔ บาท
 เล็กเก็บภาษีอากรค่านาไร่ละ ๘๐-๖๐
 ๕๐ สตางค์ไปหมด เหลือเก็บแต่เงิน
 บำรุงการศึกษาฟรีปีละ ๑ บาท การ
 เก็บเงินปีละ ๑ บาทนั้นหาพอกับความต้อง
 การของรัฐบาลไม่ เมื่อครั้งก่อนตำบล
 หนึ่งมีโรงเรียนประชาบาลอยู่ ๑ โรงเรียน
 ตำบลหนึ่งมีตั้งแต่ ๓ ถึง ๗ โรงเรียนก่อสร้าง
 โรงเรียนค่าครู รัฐบาลจ่ายไปเท่าไรเรา
 ก็เห็นใจรัฐบาล นอกจากนั้นราคาข้าว
 เมื่อก่อนนี้ตกเกี่ยวนละ ๒๐ บาท ญาติพี่น้อง
 น้องชานาร้องโอดครวญกันตาม ๆ กัน
 บัดนี้รัฐบาลได้หาตลาดให้ขึ้นเกี่ยวหนึ่ง
 ถึง ๘๐ บาท นับว่ารัฐบาลช่วยเหลืออยู่
 แล้ว นอกจากนั้นแร่ดีบุกซึ่งขายหาบหนึ่ง
 ๖๐ บาท เดียวนี้ ๑๖๐ ถึง ๑๘๐ บาท
 ยางก็เช่นเดียวกัน นี้เรียกว่ารัฐบาลหา
 ให้ รัฐบาลของเราไม่ใช่รัฐบาลเอาเอง
 ที่เราเสียอะไรบ้าง ขอถามกันนิดหน่อย
 เกิด เวลานี้เรามีพร้อมทุกอย่าง อย่าง
 อำเภอบ้านเจ้า ถนนจากนครศรีธรรม
 ราชถึงปากพนัง รัฐบาลสร้างให้ตั้ง ๗
 แสนบาทกว่า รัฐบาลได้อะไรจากปาก
 พนัง และนอกจากนั้นอาจารย์หลวง
 ประดิษฐ์ ๆ ยังให้เงินกลับไปสร้าง บ่อน้ำ

อีก ๗ แสนบาทกว่า เช่นนี้สรุปความ
 แล้วรัฐบาลได้ช่วยเหลือราษฎรอย่างจริง
 จังในขั้นต้นและขั้นต่อมาเป็นลำดับ ภาษี
 ที่เราเสีย ๆ นั้นขอให้รู้สึกที่เราอยากเสีย
 เองต่างหาก เช่นอากรแสตมป์ บุหรี่
 เราอยากจะสูบจึงต้องเสียให้ และนี่เรา
 เห็นแล้วว่า คุณงามความดีของรัฐบาล
 นั้นมากมายที่สุด แต่ว่าการที่รัฐบาลจะ
 ขึ้นเงินเดือนข้าราชการชั้นผู้น้อยก็ตาม
 การที่จะขึ้นเงินเดือนครูประชาบาลก็ตาม
 ไม่มีเงิน รัฐบาลเคยพูดมานานแล้ว แต่
 ทว่าเมื่อคิดดูให้ดีแล้ว เมื่อก่อนงบประมาณ
 ของเรามีเท่าไร เรามีเพียง ๗๑ ล้าน
 บอกว่าไม่มีเงิน เรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรเห็นฟ้องด้วยร้อยแปดพันประการ
 แต่บัดนี้รัฐบาลขึ้นถึง ๒๖๐ ล้านแล้ว
 แต่รัฐบาล จะตอบว่าไม่มีเงินที่จะให้ครู
 ประชาบาล กำหนดผู้ใหญ่บ้าน และ
 แพทย์ประจำตำบล ข้าพเจ้าเกรงว่าจะ
 ผิดไป ในขณะที่เดียวกันนี้ ข้าพเจ้าได้
 ทราบมาจากกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ
 ซึ่งข้าพเจ้าทราบว่าเขาจะดำเนินงานตาม
 แบบที่ท่านหลวงประดิษฐ์ ฯ เคยทำใน
 กระทรวงการต่างประเทศอย่างชั้นผู้ใหญ่
 จะไม่ขึ้นเงินเดือนให้ จะขึ้นให้แก่ชั้นผู้

น้อยเท่านั้นเอง ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว้ากแล้ว แต่รัฐบาลจะต้องช่วยอีกอย่างแน่นอน

หลวงศรีสุพรรณดิษฐ์ (ชุมพร): ได้อภิปรายกันมานานแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ท่านจะว่าอย่างไร

นายแก้ว สิงหะเซนทร์ (พิจิตร) : ถึงถ้าหากว่าเราได้ใช้เวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเป็นเวลาเกือบจะหมดเวลาประชุมแล้วก็ตาม และข้าพเจ้าเห็นว่าจำนวนเงินที่เราจะต้องใช้สำหรับทำนุบำรุงประเทศชาติในยอด ๒๖๐ ล้านบาทนั้น ทุกสตกก็แดงเราได้มาจากราษฎร เพราะฉะนั้นเราไม่น่าจะมาผูกมัดปากเสียงของราษฎรเสียกลางคันเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเราน่าจะเปิดโอกาสให้ได้พิจารณากันได้ท้องแท้มากกว่านี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอประธานเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกมือ ๒๗ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าเปิดอภิปรายต่อไป

หลวงประดิษฐ์มนูธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วรัฐบาลขอเสนอว่าในการพิจารณางบประมาณในวันนี้ขอให้ว่าตลอดไปโดยไม่คำนึงถึงเวลาเพื่อให้หมดข้อข้องใจของท่านสมาชิก โดยไม่คำนึงถึง ๑๗ น. จะโต้กันไปเรื่อยใครสงสัยก็ว่าไป

นายแก้ว สิงหะเซนทร์ (พิจิตร) : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ แม้ว่าเราจะได้พิจารณากันมาเป็นเวลาเกือบจะ ๓ ชั่วโมงแล้วก็ตาม ข้าพเจ้าก็ยังเห็นว่าเรายังพูดกันไม่หมดประเด็น ด้วยเหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอประธานเสนอความคิดความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของสภาบ้าง

เงินสำหรับใช้จ่ายทำนุบำรุงประเทศของเราตามที่ท่านผู้แทนพระนครศรีอยุธยาได้แบ่งไว้ว่า เราแบ่งกันเป็น

เกณฑ์ใหญ่ ๆ ๓ เกณฑ์ กล่าวคือเกณฑ์
 ที่หนึ่งบำรุงการทหาร เกณฑ์ที่สองสำหรับ
 บำรุงการศึกษา และเกณฑ์ที่สามสำหรับ
 บำรุงการเศรษฐกิจนั้น ข้าพเจ้าได้มา
 คำนึงถึงคติของไทยเราใน สมัยนี้ ซึ่ง ถือ
 กันว่าประเทศเป็นบ้านทหารเป็นแล้ว
 ข้าพเจ้าคิดว่าเราน่าจะแบ่งให้เป็นจำนวน
 เกณฑ์น้อยลงมาได้อีก คือว่าเราอาจ
 แบ่งได้เป็นเกณฑ์ใหญ่ ๆ เพียง๒เกณฑ์
 เกณฑ์หนึ่งนั้น สำหรับ บำรุง บ้าน เมือง
 อีกเกณฑ์หนึ่งสำหรับบำรุงรว การที่เรา
 บำรุงบ้านนั้นก็ถือว่าต้องการ จะ ตบแต่ง
 บ้านของเราให้มั่นคงถาวรและมีหลังคา
 มีฝา มีพื้นเพื่อป้องกันแดด ฝน สรรวม
 ความว่า ใน การ ทำนุ บำรุง บ้านเมืองนั้นก็
 ต้องการจะให้เราผู้เป็นเจ้าของบ้านได้รับ
 ความสุข แต่ส่วนในเกณฑ์ที่สำหรับจะ
 ทำนุบำรุงรวนั้น รวเรามีไว้สำหรับป้อง
 กันขโมย ถ้าหากว่ารวของเราไม่มั่นคง
 พอแล้ว เราอาจจะถูกขโมยมาปล้นเรา
 สักวันหนึ่ง ถ้าหากว่าสถานการณ์ของ
 โลกเป็นอยู่ในลักษณะปกติแล้ว ข้าพเจ้า
 ก็ไม่อยากจะพูดในเรื่องนี้ให้เป็นการ เสีย
 เวลาของ สภาฯ เรา แต่มาพิจารณาถึง

สถานการณ์ของโลกเวลานี้ ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าสถานการณ์ของโลกในขณะนี้ไม่ใช่
 ในฐานะที่ปกติตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังได้ชี้แจงเมื่อสักครู่
 ถ้าหากว่าประเทศชาติของเราต้องประสบ
 เหตุฉุกเฉินแล้ว เราก็อาจที่จะหาเงิ
 ทองสำหรับ ป้องกัน ประเทศชาติ ได้ก็
 ถ้าท่านกล่าวไว้เช่นนั้นจริง ใน ข้อ
 ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากเรา จะรอให้ถึงเวล
 ฉุกเฉินแล้วจึงเตรียมตัวป้องกันนั้น ข้า
 พเจ้าคิดว่า ดูเหมือน จะ เป็น การ ตึง อยู่ใน
 ความประมาทเกินไป พระท่านว่าความ
 ประมาทนั้นเป็นทางแห่งความตาย ถ้าห
 ว่าเราจะรอให้เกิดเรื่อง ชนเสียก่อนแล้ว
 เราจึงมาเตรียมตัวนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าออ
 จะเป็นการสายเกินไปเราน่าจะ คำนึงถึ
 พุทธวจนะบทที่ว่า “ปมาโท มจฺจุโน ปท
 ธิให้จงหนัก จริงอยู่แม้รัฐบาลจะได้
 เงินก้อนหนึ่งไว้ป้องกันประเทศชาติเป็
 จำนวน ๖๑ ล้านบาทก็ตาม แต่ข้า
 พเจ้าใคร่จะเรียนตามท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงกลาโหม แต่ว่าท่าน ไปเสี
 แล้ว ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 กลาโหมยังอยู่ จึงอยากจะขอเรียนตาม

ในจำนวน ๖๑ ล้านบาท ถ้าหากว่า
เกิดเหตุฉุกเฉินขึ้นจะพอใช้จ่ายได้สัก
ก็เมื่อ ท่านจะกรุณาชี้แจงให้สภาฯ นี้
ทราบได้หรือไม่ว่า ๖๑ ล้านบาทเพียง
พอแล้วหรือ โปรดอย่าลืมว่าเวลานี้เขา
กำลังร่ำดาบอยู่รอบๆ บ้านเราแล้วเราจะ
ทำใจเป็นอยู่เอาเรื่องราวอะไร ถ้าหาก
ว่าไม่ช่วยกันคิดหาทางป้องกันบ้าน
เมืองของเราไว้ ข้าพเจ้าเกรงว่าจะเป็
นการสายเสียแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเฉพาะ
เงินสำหรับบำรุงบ้านเพื่อความสุขสำราญ
นั้น ในเมื่อเราจะต้องประสบสถานการณ์
เช่นนี้เราน่าจะยับยั้งไว้บ้าง เราน่าจะย่ำ
เท้าไว้ก่อน นอกจากนั้นซึ่งจ่ายตามข้อ
ผูกพันและเงินสำหรับบำรุงการศึกษา
ข้าพเจ้าคิดว่าเงินทุกยอดนั้นเราควรจะ
ยับยั้งไว้ สำหรับเงินที่เราเพิ่มขึ้นนั้น
เราไม่ควรจะก้าวหน้า เราควรหยุด
ก่อน แม้ว่าจะมีสมาชิกเป็นจำนวนมาก
ได้ท้วงติงถึงเรื่องชลประทาน เรื่องพันธุ์
ข้าวปลูก เรื่องรองเท้านุ่มชั้นตลอดจน
ไข่ ๒ ฟอง ๓ ฟอง ข้าพเจ้าคิดว่าท่าน
ท้วงติงสำหรับงบประมาณข้างหน้าซึ่งจะ
เสนอมาข้างหน้า แต่ข้าพเจ้าคิดว่าใน

ปัจจุบันนี้ท่านผู้มีเกียรติคงอาจจะไม่มอง
ข้ามไป ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจะจ่ายเงิน
ทุกสิ่งทุกอย่าง นอกจากเงินบำรุงการศึก
ษาเอามาบำรุงรวของเรา เอามาสร้าง
รวของเราอย่างนี้จึงจะเหมาะสมกว่า
ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐมน
ตรว่าการกระทรวงการคลัง: ข้าพเจ้า
เห็นใจท่าน สมาชิกที่เป็นห่วงเป็นใยใน
การป้องกันพระราชอาณาจักร ในการ
ป้องกันพระราชอาณาจักรนั้น ข้าพเจ้า
กล่าวได้ว่า สำหรับเงิน ๖๑ ล้านบาท
จะขออีกก็ล้านบาท ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง
ในเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหมไม่อยู่ ความจริงเป็นอย่างนั้นถึง
แม้จะใส่ในงบประมาณ ๖๑ ล้าน แต่
ถึงคราวจริงจะ ไปยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าก็
พร้อมที่จะอำนวยความสะดวก ข้าพเจ้าเห็นว่าการ
ป้องกันประเทศนั้นพร้อมที่จะอำนวยความสะดวก
ได้ แต่ที่ตึงไว้ ๖๑ ล้านบาทในระหว่าง
นี้เราจะป้องกันประเทศของเราได้อย่างไร
คือหมายความว่าเราควรเตรียมอย่างไร
ข้อนี้ขอให้ท่านดู งบประมาณประจำ
ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้เพิ่มขึ้นอีกราว ๘

ล้านบาท และเป็นเงินที่ต้องจ่ายกันจริง และนอกจากนั้นยังมีงบประมาณเพิ่มเติม เมื่อคราวกลางปี และจะมีพระราชบัญญัติ งบประมาณเพิ่มเติม งบประมาณ ซึ่ง ได้ เสนอมาแล้ว สำหรับ ทางด้าน เงินนี้ ท่านไม่ต้องวิตก

เจ้าวรทัศน์ ณ ลำพูน (ลำพูน):
พระราชบัญญัติ งบประมาณ ข้าพเจ้าเห็น พ้องด้วยเป็นส่วนมาก แต่ข้าพเจ้าข้อง ใจ ๒ กระทรวง คือกระทรวงเกษตรรา ธิการและกระทรวงการเศรษฐกิจ เนื่อง จากที่ข้องใจข้าพเจ้าได้อ่านโดยละเอียด แล้วเห็นว่า การบำรุงประเทศไทยเราเวลานี้ ในด้านเกษตรและอุตสาหกรรมยังหย่อน มาก ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าประเทศไทย เราไม่มีอะไรดีกว่าที่จะช่วยกันสร้าง และ ทำนุบำรุง ทางเกษตรและ อุตสาหกรรม ให้เจริญเพราะประเทศเราไม่ใช่เป็นประ เทศที่เกี่ยวกับการค้าขาย ได้เจริญร่ำรวย อย่างกับประเทศอื่น ๆ ในด้านนี้เวลานี้ เราก็อ้อมทราบบอกอยู่ว่า ในบั้นนี้ฝนแล้ง ราษฎรไม่ได้ทำนา รายได้ซึ่งเราเคยได้ จากข้าว บั้นนี้จะต้องตกต่ำมาก เช่นปี กลายนี้ ปี ๒๔๘๓ เราขายข้าวไปต่าง ประเทศ ๑๓๐ ล้านบาท และในปี

๒๔๘๔ เราขายถึง ๑๔๐ ล้านบาทถึง ๑๕๐ ล้านบาท แต่ในปี ๒๔๘๕ รายได้ของเราในเรื่อง ขายข้าว จะ ตกต่ำ ได้ไม่ถึง ๑๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าอยาก จะทราบ นโยบาย กระทรวง เกษตรการว่า ทำอย่างไรเราจะขาย ข้าวได้เท่าที่ได้ นอกจากนั้นถ้าไม่ได้ เราจะหารายได้โดยอื่น ที่สามารถ จะส่ง ไปขายแทนได้ ซึ่งเราก็จะได้เก็บภาษี เพื่อชดเชยให้เท่ากัน และในด้านการค้า ขายก็เช่นเดียวกัน ในเวลานี้ชาวต่างประเทศได้มี สงคราม และ ชัดข้องต่าง และถูกทำลาย เช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่ากา พานิชย์นั้นเราควรส่งเสริม เช่นปรเทศอเมริกาปีหนึ่งเรามีการค้าขายกับ อเมริกา ๑๐ กว่าล้านบาท ทำไมเร ไม่ตั้งการพาณิชย์บ้าง และในประเทศ ญี่ปุ่น ในปีหนึ่งเราขายข้าว ให้ประเทศ ญี่ปุ่นถึง ๘๐ ล้านบาทเศษ ทำไมไม่ ตั้งบ้าง และการพาณิชย์ต่าง ประเทศ ต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าเห็นสมควรอย่างยิ่ง ที่ ไม่เราไม่ตั้งขึ้น ถ้าการพาณิชย์ของเรา ไม่มี การค้าขายระหว่างเรากับต่างประ เทศเราจะค้าขายได้อย่างไร และอะไร สมควร จะขายแม้แต่ใน ประเทศ ของเร

เอง พาณิชยจังหวัดเรามีเพียง ๒๐ ถึง ๒๑ จังหวัดเท่านั้น นอกจากจังหวัดที่ไม่มีการพาณิชย์แล้ว เราก็ไม่รู้ว่าความจริงว่าการค้าขายภายในจังหวัดอะไร สมควรที่รัฐบาลควร จะสนับสนุนหรือไม่ นี่ข้าพเจ้าขัดข้อง อยากจะเรียนถามรัฐบาล

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี): ก่อนอื่นข้าพเจ้าคิดว่าผู้แทนราษฎรทั้งสภาฯ ก็คงจะ ขอบคุณ รัฐบาลที่เราได้ทราบกันว่า ตามพฤติการณ์ในปัจจุบันนี้ยังไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มภาษีอากรให้เป็นภาระ กระทบกระเทือนถึงราษฎร ข้าพเจ้ามีข้อข้องใจและใคร่ฝากข้อสังเกตให้ รัฐบาลรับไปพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้สักเล็กน้อย จึงขออภิปรายสักเล็กน้อย

เราจะสังเกตเห็น และ ประกอบด้วยท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้หนึ่งได้กล่าวมาถึงเรื่อง การตั้งเงินเดือน ว่าจำนวนเงินเดือนที่เราตั้งเพื่อ ใช้สอยในวงงานของเรา ข้าพเจ้าไปเทียบเปอร์เซ็นต์อยู่ถึง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ก็สูงอยู่ แต่ที่น่าจะให้อภัยได้บ้าง ในการที่เราได้รับ

เร่งสร้างชาติก็จำเป็นต้องมีคนเพิ่มขึ้น และแต่ว่าเป็นที่น่าสงสัยต่อไปอีกว่านอกจากรายจ่ายประจำซึ่งเรามีอยู่สูงถึง ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณ เรายังได้ตั้งตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าได้สังเกตการปฏิบัติงานของข้าราชการทั่วๆ ไปในสถานที่ราชการแล้ว รู้สึกว่าบางแห่งเป็นที่รับรองกันว่าคนยังไม่พอกับงาน และบางแห่งคนน่าจะเหลืองาน ข้าพเจ้าเคยทราบว่าการตั้งกรรมการชุดหนึ่งปรับปรุงตัวคน และงานเพื่อให้เหมาะสมกับคุณภาพ แล้วกรรมการชุดนั้นหายไป ไม่ได้เรื่องเลย และน่าจะหยิบเรื่องขึ้นมาพิจารณากัน อีกครั้งหนึ่ง นี่เป็นข้อหนึ่งที่ทำให้มีความจำเป็นที่จะตั้งตำแหน่งเพิ่มขึ้นให้หมดเปลืองค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มขึ้นแล้วก็เป็น การจำเป็นที่ค่าใช้จ่ายสอยต้องเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัวในเรื่องการเงินค่าใช้จ่ายสอยนั้นน่าจะประหยัดให้มาก ยิ่งกว่านี้ในเรื่องแบบพิมพ์บางแบบพิมพ์อย่างพิมพ์เพื่อ ขอบกระดาษเหลืออีกมากถ้าหากว่าได้ปฏิบัติแล้ว ก็พอจะประหยัดเงินได้อีก นอกจากนั้น

เพื่อช่วยรัฐบาลและราษฎรในการไม่ต้อง
เพิ่มเงินภาษีอากร กล่าวคือรัฐบาลรับ
ว่าจะพยายามไม่ขึ้นภาษีอากรนั้น.....

ประธานสภาฯ : ท่านพูดอย่าง
ไร ท่านสนับสนุนหรือคัดค้าน

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์
ธานี) : ข้าพเจ้าให้ข้อสังเกต

ประธานสภาฯ : ให้ข้อสังเกต
ในที่นี้ไม่ได้ ท่านไปใหญ่แล้ว

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์
ธานี) : ข้าพเจ้าจะอภิปรายต่อไป

ประธานสภาฯ : เมื่อเลิกเขาคัด
ค้านแล้ว ถ้าจะพูดก็ต้องสนับสนุน

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์
ธานี) : อย่างนั้นหมายถึง

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ท่านต้อง
สนับสนุน เมื่อเลิกเขาคัดค้านแล้ว เมื่อ
ไม่มีผู้ใดพูดสนับสนุน ข้าพเจ้าจะขอให้
ลงมติ

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์
ธานี) : คือหมายความว่าทางรัฐบาล
ไม่ตอบความข้องใจของท่านสมาชิก จะ
ให้พูดสนับสนุนอย่างไรได้ คือทางรัฐ
บาลได้เปิดโอกาสให้สมาชิกได้ไต่ถาม
ให้ขาวกระจ่างในทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่ง

สมาชิกมีความข้องใจอย่างไรก็ให้ถามได้

ประธานสภาฯ : นั้นเรื่องเก่า
นึกว่าไม่พอที่ท่านรัฐมนตรีจะลุกขึ้นตอบ
และนึกว่าท่านลุกขึ้นมา กล่าวสนับสนุน
แต่ไม่ใช่ชั้นชั้นทางล่อง ก็ขอให้ท่าน
นั่งลงก่อน

ผู้ใดจะสนับสนุนบ้าง

นายเขมชาติ บุณยรัตพันธุ์
(ร้อยเอ็ด) : เพื่อได้เปิดให้มีการอภิ
ปรายกัน ก็เพราะไม่มีผู้สนับสนุน ข้าพ
เจ้ามีเหตุผลพอที่จะสนับสนุนดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าที่แรกอยากจะซักถามอะไร
บ้างบางอย่าง แต่นั่งฟังท่านสมาชิกอภิ
ปรายข้อคัดค้านต่าง ๆ ซึ่งพอสรุปแล้ว
ข้าพเจ้าเองเกือบไม่มีอะไรที่จะซักถาม
อีกต่อไป และคำตอบที่รัฐบาลตอบมา
แล้วนั้นก็ตรงกันหมด คือรัฐบาลเสนอ
มาในรูปที่จะแก้ไขเช่นนี้ไม่ได้ สมาชิก
ก็ได้ไต่ถามจะทำอย่างนั้นได้หรือไม่ ทำ
อย่างนั้นได้หรือไม่ เป็นข้อที่กระมารธิการ
จะตอบ ไม่ใช่รัฐบาลจะตอบในชั้นนี้
เพราะฉะนั้นในท่านสนับสนุนก็มีดังนี้
ซึ่งถามข้อซักถามกันก็ควรตกเป็นกรรมมา
ธิการซึ่งสภาฯ ตั้งไป เมื่อกระมารธิการ
ที่ตั้งไปนั้นได้รับข้อสังเกตแล้วก็มีข้อ

สนับสนุนว่า ก็เมื่อสภาฯ ได้วิตกว่า
รายรับและรายจ่ายต่าง ๆ ที่ตั้งมานั้น ราย
รับประจำเกินรายจ่ายเพียง ๑๕๑ ล้านบาท
เราก็วิตกว่าเราจะหารายรับอย่าง
ไรได้สูงกว่านั้นเป็นข้อใหญ่ แล้วก็มี
การกระทำหลายอย่าง ซึ่งเราไม่ควรจะ
กระทำในปีนี้ เราควรจะชะงักไว้ก่อน
หมายความว่าท่านต้องการให้สภาฯ นั้น
ตัดงบประมาณลงแล้วมาเพิ่มเป็นรายรับ
ขึ้น ข้าพเจ้าก็มีเหตุผลที่จะกระทำได้โดย
สภาฯ สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
โดยส่งไปให้กรรมการ แล้วท่านทั้ง
หลายไปแปรญัตติและตั้งข้อสังเกตไป
ยังกรรมการ แล้วกรรมการก็ยินดี
ที่จะฟังข้อสังเกตในการตัดรายจ่ายต่าง ๆ
เหล่านั้นแล้วกรรมการนั้นก็เท่าที่ข้าพเจ้า
ได้เคยเป็น ได้เคยทำงานมาแล้วใน
กรรมการมืออยู่อย่างนั้นคือ เราเอาเนื้อ
เต่ายำเต่า ที่นั้นตัดได้ ๒-๓ ล้านบาท
ทางรัฐบาลก็เสนอหรือทางสมาชิกก็
แปรญัตติเอาอันนี้ไปใส่ทางนั้น ราย
จ่ายรายรับก็เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าไม่ใช่ให้ท่านที่เป็นกรรมการที่
เราจะตั้งนี้ เราสัญญาได้หรือไม่ว่า เมื่อ
กรรมการได้ตัดงบประมาณต่าง ๆ ที่

ไม่จำเป็นออกแล้ว ตัดก็ล้านก็ตาม เรา
ไม่ควรเพิ่มอีก แล้วให้เป็นรายจ่าย
สำหรับป้องกันประเทศในยามฉุกเฉิน
ท่านยินดีจะให้กรรมการทำเช่นนั้น
หรือไม่ เมื่อยินดีเช่นนั้นซึ่งกรรมการ
ที่ตั้งขึ้นไปก็เป็นสมาชิกเหมือนกัน คือ
จะทำให้ตามที่ท่านต้องการ และข้อที่
ท่านต้องการในชั้นนี้ก็คือต้องการมีราย
จ่ายสำหรับที่จะป้องกันประเทศในยามฉุกเฉิน
และต้องการที่จะตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น
ออก เพราะฉะนั้นกรรมการที่
ท่านตั้งขึ้นไปนั้นก็ช่วยเหลือท่านอย่าง
ที่ท่านต้องการ คือตัดสิ่งที่ไม่จำเป็น
ออกและเมื่อกรรมการตัดออกแล้ว
ท่านอย่าเพิ่มขึ้นหรืออะไรเช่นนั้น นี่เราไป
ว่ากันในชั้นกรรมการ ข้าพเจ้าขอสนับสนุน
เช่นนั้น

นายจิม วีระไวทยะ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : เท่าที่ได้ฟังได้
เฉียงมา รู้สึกว่าประเด็นได้สุดสิ้นลง
แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอ้อม
(นนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิ
ปรายต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็น
ด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๕ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันปิด
อภิปราย ต่อไปนี้ข้าพเจ้าขอให้ที่ประ
ชุมวินิจฉัยรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้
โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑๓ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็น
ด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันที่
ประชุมตกลงรับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไปส่งกรรมา
ธิการสามัญหรือวิสามัญ

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอ
เสนอกรรมาธิการวิสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ : ท่านรัฐมนตรี
ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อไม่
มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่
ประชุมอนุมัติ จำนวนกึ่งนัย

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอ
เสนอ ๒๕ นาย รัฐบาลขอเสนอ ๑๒
นาย สมาชิกเสนอ ๑๓ นาย

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ : ท่านรัฐมนตรี
ขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ๒๕
นาย เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

เลขาธิการสภาฯ : รายงาน
กรรมาธิการฝ่ายที่รัฐบาลตั้ง ๑. หลวง
ประดิษฐมนูธรรม ๒. นายพลตำรวจตรี
หลวงอดุลเดชจรัส ๓. นายพลโท
หลวงพรหมโยธี ๔. นายดิเรก ชัยนาม
๕. นายพันเอก พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ
๖. นายพลอากาศตรี พระเวชยัน
ตรังสฤษดิ์ ๗. นายพันตรี หลวงเชวง
ศักดิ์สงคราม ๘. นายพันตรี หลวง
โกวิทอภัยวงศ์ ๙. นายนาวาเอก หลวง
ธำรงนาวาสวัสดิ์ ๑๐. นายพล

เรือโท หลวงสินธุสงครามชัย ๑๑.

นายนาวาอากาศเอกหลวง กาจสงคราม

๑๒. นายทวี บุญยเกตุ

นายเฉลา เตาลานนท์(ตราด) :

ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเข้มชาติ บุญยรัต

พันธ์

มีสมาชิกรับรอง

นายกวดหุ้มแพร (ธนบุรี) :

ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเลียง ไชยกาล

มีสมาชิกรับรอง

ขุนอนุสรกรรม (นครพนม) :

ข้าพเจ้าขอเสนอ นายบุญศรี วิลยรัตน์

มีสมาชิกรับรอง

นายพั่ง ศรีจันทร์(อุดรดิถี) :

ข้าพเจ้าขอเสนอ ขุนคุปตพงศ์ประพัทธ์

มีสมาชิกรับรอง

หลวงประสิทธิ์นรกรรม (พระ

นครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายพิน สุพรรณสาร

มีสมาชิกรับรอง

นายสหมัน วัฒนสอน (เชียงใหม่) :

ข้าพเจ้าขอเสนอ นายภิญโญ

อินทะวิวัฒน์

มีสมาชิกรับรอง

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุ
ราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายถวิล อุดล

มีสมาชิกรับรอง

นายพัฒน์ ภั้งคานนท์(กาญจน
บุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเฉลา

เตาลานนท์

มีสมาชิกรับรอง

ร.อ.ประเสริฐ สุขสมัย
สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอ

เสนอ นายทัน พรหมพิทักษ์กุล

มีสมาชิกรับรอง

หลวงประดิษฐ์มนูธรรม (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :

ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์

มีสมาชิกรับรอง

หลวงราษฎร์วิรุพหกิจ (ศรี
สะเกษ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเปี่ยม

บุญยะโชติ

มีสมาชิกรับรอง

นายพิน สุพรรณสาร (พระ
นครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ครบแล้ว
ขอเลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ๑ นาย
เชมชาติ บุญรัตน์ ๒. นายเตียง
ไชยกาล ๓. นายบุญศรี วิลยรัตน์
๔. ชนคุปตพงศ์ประพัทธ์ ๕. นายพัน
สุพรรณสาร ๖. นายภิญโญ อินทะ
วิวัฒน์ ๗ นายถวิล อุดล ๘. นาย
เฉลา เทลานนท์ ๙. นายทัน พร
หมิทธิกุล ๑๐. นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
๑๑. นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ ๑๒.
นายเปี่ยม บุญะโชติ ๑๓. นายแก้ว
สิงหะคเชนทร์

ประธานสภา ฯ : แปรญัตติ
ภายในกี่วัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอ
แปรญัตติภายใน ๗ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : ท่านรัฐมนตรี
เสนอขอให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ
เจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ข้าพเจ้าได้รับญัตติของนายทอง
อินทร์ ภูริพัฒน์ ฉบับหนึ่ง ขอได้เพิ่ม

วันประชุมในอาทิตย์หนึ่งให้มีวันประชุม
๒ วัน คือวันอังคารและวันพฤหัสบดี

นายพัน^๕ สุพรรณสาร (พระ
นครศรีอยุธยา): ข้าพเจ้าคิดว่าอาทิตย์
ละครึ่งก็พอสมควรกับญัตติของรัฐบาล
ที่เสนอเข้ามา และดูก็ไม่สู้จะมีอะไร
มากนัก

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอ
ให้ที่ประชุมวินิจฉัย จะเอาอาทิตย์ละครึ่ง
หรือ ๒ ครั้ง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์

(พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอประธานเสนอ
เพื่อประกอบการพิจารณาของสภา ฯ
ว่าในการที่จะให้มีการประชุมเพียงอาทิตย์
ละครึ่ง ความจริงงานของสภา ฯ นั้น
ไม่ใช่จะพิจารณาญัตติที่มาจากทางรัฐ
บาลทางเดียวก็หาไม่ได้ ความจริงที่มา
จากสมาชิกก็มีอยู่ และที่ตองค้างจาก
ปีกลาย^๕ก็มีอยู่มาก ถ้าหากว่าได้กำหนด
วันประชุมวันเดียว ข้าพเจ้าคิดว่า
ญัตติของที่สมาชิกที่ตกค้างปีกลายก็จะ
ตกค้างไป เพราะฉะนั้นควรจะเปิด
ประชุมเพิ่มขึ้นอีกวันหนึ่ง ส่วนจะเป็น
วันใดบ้างแล้วแต่ที่ประชุมเห็นสมควร

และข้าพเจ้าคิดว่าควรเพิ่มเป็น ๒ วัน
เหมาะสมแล้ว

นายพน สุพรรณสาร (พระ
นครสร้อยชยา) : ญัตติที่ค้างนั้น
ไม่ใช่ค้างเพราะเราทำค้างเอง เพราะ
วิธีการของสภาฯ ขอเปลี่ยนระเบียบ
วาระเลื่อนไป ถ้าเราจะพิจารณากันไปใน
เต็ม ๆ วันก็น่าจะเสร็จไปได้ เพราะ
ฉะนั้นถ้าจะพูดถึงงานการ วันเดียวเรา
ก็จะพิจารณางานที่สำคัญ ๆ ไปได้

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๒๐ นาฬิกา.

๖๗

ประธานสภาฯ ข้าพเจ้าขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรประชุม
อาทิตย์วันเดียว ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๔ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควร
ประชุมอาทิตย์ละ ๒ วัน ขอให้โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๘ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันประ
ชุมอาทิตย์ละ ๑ วัน หหมดเวลา เลิก
ประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ช. จันทราภักย์

พ.ต.อ. ศิษฏ์ ฤกษ์ลัมพะ

บุญช่วย ชูทรัพย์

ท. เอี่ยมบุญอิม

ร.ท. ประจวบ มหาจันทร์

ตรวจแล้ว ๑๗. ก.ย. ๘๕

ผู้ตรวจรายงาน

ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

วิศิษฎ์ อินทุคม

สุรินทร์ ลีพลากร

จำนง ลีพลากร

เล็ก จารุณัฐ

ทองเปลว ชลภูมิ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป. วิเชียร ณ สงขลา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร